

Naročnina mesečno
30 din, za inozem-
stvo 50 din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 din, za
inozemstvo 120 din
Cek. rač. Ljubljana
10.650 za naročnino
in 10.349 za inserate.

Podružnica: Jesenice,
Kranj, Novo mesto.

Izklučna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega
izvora: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

SCOUENEC

Izbira vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 6, Ljubljana.
Redakcija, Amministrazione: Kopitarjeva 6, Lubiana.
Telefon 4001—4005.

Abbonamenti: Mese-
Din 30; Ester, mesec
Din 50; Edizione
domenica, anno Din
96; Ester, Din 120.
C. C. P.: Lubiana
10.650 per gli abbo-
namenti; 10.349 per
le inserzioni.

Filiali: Jesenice,
Kranj, Novo mesto.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana
ed estera: Unione Pubblicità Italiana S.A., Milano.

Prva obletnica vstopa v vojno Duce je govoril Italiji in svetu in z gotovostjo napovedal zmago Osi Atene in velik del Grčije bodo zasedle naše čete

Rim, 11. junija. s. Italija in ves svet sta včeraj z ogromno pozornostjo prisluhnila besedam Dučeja, spregovorjenim ob prvi obletnici vstopa Italije v vojno, v fašistovski in korporacijski zboranci. Poslušanje govora je bilo po vsej državi višek spominskih slovesnosti. Vspomoved so se ob zvočnikih zbrala neštete množice z organizacijami stranke na čelu ter ob poslušanju Ducejeve besede in njegovih jasnih ter nedvoumih sklepov še enkrat potrdile svojo odločnost, da gredo z dvignjeno vztrajnostjo dalje v boju za končno zmago.

Ob 17 se je začela plenarna seja zbornice. Udeležili so se je vsi ministri, člani vodstva stranke, vsi narodni svetniki, najvišji zastopniki vseh panog Oboroženih Sil: Vojske, Letalstva, Mornarice in Milice, zastopniki fašistovske mladine, zastopniki rodbin padlih vojakov. Iz Vladarjeve loži so seji pripostovali številni vojni ranjeni.

V začetku slovesne seje so odobrili zapisnik prejšnje seje. Ko je stopil v dvoranov Duce, so ga pozdravile viharne manifestacije, ki so jih zvočniki raznesli in razširili na zbrano ljudstvo po Rimu in po vsej državi. Manifestacija vdanosti in zvestobe se je nadaljevala nekaj minut. Mussolini je na pozdrave odzdravil z dvignjeno desnicico.

Za tem sta bila z vzklikom odobrena zakonska predloga o priključitvi dalmatinskih pokrajin Italiji in o ustanovitvi Ljubljanske pokrajine, kar je to predlagal predsednik zbornice Ekscečenca Grandi.

Govor Duceja

Potem je med viharnim pozdravljanjem po-
vezl besedo Duce. Ko je dal znamenje, da bo začel
govoriti, se je zbornica pogrenznila v pobožno ti-
šino. Govoril je takole:

Tovariši!

Današnji dan je znamenit in slovesen. Dopoljuje se leto od dneva, ko smo stopili v vojno. Leta, polno dogodkov, polno vrtoglavih zgodbinskih razvojev, leto, v katerem so se italijanski vojaki na kopnem, na morju in na nebu junaško borili proti angleškemu cesarstvu. Bili so se na številnih gorskih in puščavskih bojiščih v Evropi in Afriki. — (Dolgo viharno odobravanje.)

V svojem govoru voditeljem X. Legije sem že omenil vedno odločilnejši značaj in vedno večji obseg, ki bi ga sedanja vojna lahko usodo-
no zavzela. Spominjajte se govorata 18. novembra
in 23. februarja.

Klicati v spomin vse dogodke teh prvih dva-
njajstih vojnih mesecev se zdi morda odveč:
vsakdo od nas jih je osebno in skupno preživel.
Želim vam pa od blizu prikazati posamezna raz-
dobja vojne, kakor so se razvijala od februarja
dalje na albanskem bojišču in na afriških frontah.

Obračun z Grčijo je bil neizogiben

Nihče več ne dvomi spričo nepobitnih ob-
javljenih dokazov, da je med Italijo in Grčijo
moralo priti do obračunavanja. Atenski listi za-
čenjajo konec koncem razdevati zločinska ozadja
grške politike. Od avgusta 1940 sem imel
dokaze, da Grčija ne ohranja več niti videza
neutralnosti. Prav ta meseč je prišlo do razdob-
ja napetosti, za katerim je prišlo potem nekaj
tednov sorazmerne spokojnosti. V oktobru se je
položaj znova zaostril. Prepričal sem se, da tvo-
ri Grčija za Anglijo v Sredozemlju vodilno po-
stojanko in da je tudi vedenje Jugoslavije pre-
cej dvojčino.

To jugoslovansko-grški položaj je bil tak,
da ga je bilo treba »precedit«, če naj govorim
v jeziku kemikov, da bi se izognil neljubim pre-
senečenjem. Dejstva, pravi odločilni element za
presojarje zgodovinskih razvojev, dejstva so v
celoti potrdila, da je moje stališče bilo pravilno.
Tako je bilo 15. oktobra endnušno sklenjeno,
da končamo z obotavljanjem in da stopimo na
bojišče proti koncu meseča.

Težave in prednosti vojne pozimi

Začenjati vojni pohod konec oktobra je na-
lagalo silne napore, zakaj čete so še težkočam
letnega časa nasproti. Tiste, ki so jih z discipli-
no, o kateri lahko rečemo, da je bila stočna,
prenašali italijanski oddelki v novembra, de-
cembru, januarju, februarju, so bile zares izredne.
Brez ozira na ta negativna dejstva, je začetek
operacij na pragu zime vendar nudil dve pred-
nosti: dolge noči, ki so olajšavale plovbo sprem-
ljav ter pomnoževale varnostne okoliščine, in pa
varnost pred malarjo.

Načrt za pohod v Epir

Tej pravi in resnični šibi božji alanske obale
ne bi bili ušli, če bi morali začeti vojno v pozni

pomlad. Vrhovni poveljnik vojske v Albaniji, general Visconti Prasca, ki je poveljstvo prevzel 5. junija, je menil, da bi se pohod na Epir ugodno in naglo razvijal. Njegov načrt, ki so ga odobrili generalni štab v Rimu in pa jaz, je bil dosleden in preprideljiv: klečni manever na vzhodu z divizijsko »Julia«, ki naj bi dosegla prelaz Mezovo za Janino, na zahodu pa z rednimi pehotnimi divizijami, ki bi prekoracle Kalamas, prodrele proti Arti in obkolile Janino ter jo tem pripravile do padca. Srednja kolona bi bila operirala proti Kalabaki, da bi tam dala posla sovražniku in onesposobila silovito močne udrbe Metaxasove čete.

Da bi olajšale pritisk na fronti pri Beratu so oddelki 25. armadnega zbora na predelu pri Vojuši napadli proti Klisuri ter pomagali, da se je razbila grška ofenziva proti Beratu. Bili so to planinci iz »Cismone« in »Bolzan«, planinci iz »Cervina« in bersagliieri II. polka.

Potek nadaljnjih operacij

13. februarja je nasprotnik začel z ofenzivo proti Tepelešu in napadel naše postojanke na Seindeliju. Napadalec je bila posebna divizija »Kretška«, ki so jo peši divizije »Sforzesca« in

callija, Nasca, Arisia. Vsi divizionarji so bili kos svoji nalogi: od Piazzonija do Gloria, do Girota, do Santovita, do Zanninija, do Pizzolata, do Berardija, Olearja, Maglia, Ferrera, De Stefanisa. Hotel bi navajali vse, zakaj vši bi to za-
služili. (Navdušeno odobravanje.)

Sile za zmago

Vojko v Albaniji so aprila tvorile sledeče divizije: »Julia«, »Pusteria«, »Tridentina«, »Cu-
neense« (Planinska), »Centaur« (motorizirana), »Arezzo«, »Cagliari«, »Modena«, »Pinerolo«, »Pie-
monte«, »Sienae«, »Barie«, »Taro«, »Ferrara«, »Fi-
renze«, »Casalec«, »Messina«, »Legnano«, »Sfor-
zesca«, »Cuneo«, »Forlì«, »Toskanski volovi«, »Planinski lovci«, »Puglie«, »Brenner«, »Acqui«. Tem silam je treba dodati tri konjenične polke »Milano«, »Aosta«, »Guida«, štiri bersaglierske, enega grenadirskega, skupino bataljonov Crnih sraje. Zares mogočno število.

Ce je moj obisk predstavljal za čete v Albaniji nagrado, so jo te v obilni meri zasluzile. Moja srečanja z vojaki so dala povod za manifestacijo zvestobe, ki jih ne bom nikdar pozabil, prav tako pa to velja za 50.000 delavcev, ki so delali po cestah in pogosto pod sovražnikovim ognjem.

Poslednji grški obupni poskus za ofenzivo na Vojuši je bil v kali zatrpt po bataljonih divizij: »Julia«. Naslednji teden se je začela akcija VIII. armadnega zbora, ki je imel štiri divizije: »Pinerolo«, »Cagliari«, »Puglie«, »Barie«. V prvem razdobju bitke niso bile strelte sovražnikove ovire, toda izguhe, ki mu jih je prizadelo naše topništvo (okoli 400 strojev), so bile po lastnih grških izjavah strašne.

Konec grške armade — kljub angleški pomoči

V tednu od 9. do 16. marca, ki pomeni začetek italijanske pobude, je grška vojska dejansko nehal obstajati kot sila, ki bi se bila še sposobna bojevati. To je potem priznala sama grška vlada. Z računi je brezpojogo dokazano, da bi v aprilu, tudi če bi se ne bilo nič zgodilo za spremembo položaja na Balkanu, bila italijanska vojska strla in uničila grško vojsko. (Zbornica vstane v vzkliku Duce, Duce!)

Treba je poštano ugotoviti, da so se mnogi grški odeli hrabro borili. Treba je še enkrat predstaviti, da jih je k temu zelo navajalo globoko in splošno sovraščvo, ki so ga neprenehoma podžigali častniki in ki je bilo popotnica vsem vojakom. Grški primer kaže, da vrednotenje vojska ni nespremenljivo in da so presenečenja, čeprav niso pogosta, vendarle možna. Dovoljeno je dalje trdit, da bi grška vojska ne bila držala šest mesecev brez pomoči Angleži. Grško vojsko so hrаниli, oskrbovali in oboravali Angleži. Letalstvo je bilo vse angleško, protiletalsko topništvo tudi. Angležev v raznih službah in strokovnjakov ob vojno grške vojske ni bilo manj kakor 60.000. Skromna je bila tvarna pomoč, ki jo je dajala Turčija. Njena vrednost ne dosega dveh milijonov turških lir.

Številke o zmagi

In zdaj nekaj številk, ki povzemajo, kaj je Italija storila v tej čezmorski vojni, ki so pozorno premisljene in po katerih je treba generalnim štabom in ministrom Oboroženih Sil dati pohvalo.

V naslednjem so dokazi za delo, ki ga je opravila Kraljevska Mornarica, da je organizirala in zavarovala promet med pristanišči Bar in Brindisi ter Valono, Dracem in sv. Ivanom Meduanskim. Parniki so peljali čez morje 1300krat. Spremljaj, ki so jih izvedle naše ladje, je bilo 1070. Prepeljanih je bilo 500.603 častnikov in vojakov, 15 tisoč 951 motornih vozil, 83.072 živali, 704.140 ton blaga. Da so čete v Albaniji mogle živeti in se vojskovati, smo morali na dan izkreati povprečno 4300 ton, brez orožja in streliva. Admiral Sporlello po eni in general Scuero po drugi strani sta si jasno izvedli to težavno nalogu. (Zbornica vstane v vzkliku proti tribuni Vojske.)

Da smo zdaleč bili skoraj nesporni gospodarji Jadrana, dokazujejo skromne številke naših izgub. Sovražnik, ki potopil 17 parnikov s skupno 17.000 tonami. Potopljene so bile tri torpedovke z 2400 tonami, poškodovanih pet parnikov s skupno 20 tisoč tonami, torpedovki poškodovanih šest s skupno 5000 tonami. Mrtvih in pogrešanih je bilo med četnimi in posadko 295, kar predstavlja 0.05% prepeljanih čet.

Tudi za to, kar je storila na spodnjem Jadranu in zaradi svojega bistvenega prispevka pri zmagi, zasluži Mornarica globoko občudovanje italijanskega ljudstva. (Splošno vzklikanje Mornarici. Zbornica dolgo ploska proti mornariški tribuni.)

(Nadaljevanje na 2. strani)

Italijanske sile ob začetku vojne

Vrhovno poveljstvo v Albaniji, ki je avgusta meseca imelo na razpolago samo pet divizij, je 28. oktobra razpolagalo z naslednjimi enotami: planinska divizija »Julia«, oklepna divizija »Centaur«, divizije »Ferrara«, »Siena«, »Piemonte«, »Venezia«, »Arezzo«, »Parma«, polk grenadirjev in trije konjenični polki.

Divizije so bile podvajene nekatere med njimi so imele po dva albanska bataljona. Pohod »Julie« po pobočjih Pinda je bil izredno težaven. Osrednjo motorizirano kolono je oviral dež in zaradi blata ni mogla udariti na Kalabaki. Polna struga Kalamaša je pet dni zadrževala divizijo »Siena«. Dne 6. novembra je poveljstvo dalo zapoved, naj se »Julia« umakne proti Konici. »Julia« je bila za dan pohoda od Mezova, a se je vrnila in si je večkrat morala odpreti pot z nad vse divjimi in krvavimi boji.

Grški protinapad, grški poraz

Z umikom »Julie« se začenja prototofenivna akcija Grkov, ki so novembra dosegli Korico, decembra pa Argirokastro. Razdobje grške pobude je treba smatrati za zaključeno z osvojitvijo Klisure in z osvojitvijo tako imenovane »Črte zlac, ki gre do Chiarista do Spadarita.

Neosvojljivi zid

Od tega trenutka je bil zaradi zagrizenega odpora naših čet zlomljen sleherni grški načrt, da bi dosegli prave vojne cilje: Elbasan, Berat, Valono, zlasti Valono, kakor so hoteli Angleži. (Navdušeno odobravanje.) Stvoril se je »zid« in zid je zaradi poguma in odločnosti naših vojakov zdaj bil neosvojljiv.

In zares je v predelu Val Sušica, ki pomeni neposreden dostop do Valone, imel ustavljiveni boj svoj epilog konca decembra s sijajnimi protinapadi II. planinskega polka v predelu pri Boletini in VII. pehotnega polka v predelu pri Vranišču.

pa Crne srajce skupins »Galbiatic skoraj dobesedno uničile. (Zivo odobravanje.)

Poskus za vstop v dolino Vojuš z Golice so onemogočili peši divizij »Legnano« in »Ferrara« ter planinci. V dolini Desnice je grški napad s ciljem Berata desegel Klisuro 12. januarja in do spel do Spadarita, tu pa je bil v prvih desetih dneh februarja končno ustavljen po planincih divizije »Julia«, po peši divizije »Pinerolo« ter po Crnih srajcih iz divizije »Leonessa«.

V dolini Devoli je Tomori bil sklenjeni spoj med IX. in XI. armado. Da bi ta kočljivi spoj ojačali, je bil v tretji desetini januarja izveden napadni sko po Tomoreški dolini. Zavzet je bilo postojanke pri bregu Salut in pri Dobrem in sicer s planinice divizije »Intra« in »Susat«, s peši divizije »Parmac« ter s finančnimi stražniki I. in II. bersaglijerjev.

V dolini Skumbi je po tretji desetini novembra, — ko je bila opuščena Korica — sovražnik skušal dosegiti prometni vozel Elbasan. Ti poskusi so bili končno onemogočeni po obrambi, ki je bila zakopana na hribu Kalase. Obrambu so tvořile divizije »Arezzo«, »Piemonte« in IV. polk bersaglijerjev.

V predelu pri Podgradcu (Ohrid) je bil v decembri končno ustavljen vsak nasprotnik poskus po diviziji »Arezzo« in po I. bersaglierskem polku.

Predigra zmage

Ko sem se v začetku marca podal v Albanijo, sem v zraku čutil pred

Duce je govoril Italiji in svetu

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ni manj vredno občudovanja je Kraljevsko Letalstvo zaradi delavnosti v vojni proti Grčiji, delavnost pri prevozih in v bojih. Italijanska letala so prepeljala v Albanijo v 7102 urah leta 30.851 oseb ter 3016 ton blaga. Nemška prevozna letala so v 13.312 urah leta prepeljala v Albanijo 39.816 oseb ter 2023 ton blaga. Med vsemi temi leti se je primerila samo ena nesreča pri odhodu z nekega letališča v Puglijah, pri čemer je bilo izgubljenih 20 mož.

V vojnih operacijah je IV. oddelek letalskih sil, razporejenih v Albaniji, letel 35.079 ur, vrgel 4829 ton bomb, oddal 700.000 strelov, zbil 1261 sovražnikov letal in jih poškodoval 118. Naše izgube so 97 sestreljenih letal, 71 poškodovanih, 233 letalev ubitih in pogrešanih, 128 ranjenih. (Novo vzklikanje letalstva. Zbornica vstane in pleska proti letalski tribuni.)

Čast padlim za domovino

Od 26. oktobra do 31. maja je na kopnem bojišču v vojni zoper Grčijo padlo 13.502. (Predsednik, Ministri, narodni svetniki in občinstvo na tribunah vstajajo in ostanejo nekaj trenutkov v spoštivji zbranosti.)

Imena teh slavnih bojevnikov, ki so dali življenje za domovino, so bila vsak mesec objavljena, kakor je naša navada. Tega števila ni mogoče smatrati za končnega, dokler ne bo znana usoda tistih, ki so navedeni kot pogrešani ali kot ujetniki.

Ranjencev je bilo 38.768, kakor kaže sedem seznamov objavljenih dozdaj.

To število se utegne spremeniti zaradi zapornih sporov. Odpuščeni prve stopnje, to se pravi do dela ozdravili po kratkem zdravljenju, teh je bilo 4564. Odpuščeni drugi stopnje, tudi ti docela ozdravljeni, je bilo 894. Odpuščeni tretje stopnje je bilo 4391, po večini rešenih.

V skupnem številu padlih je 1528 Crnih srajcev, ranjenih Crnih srajcev pa je vsega 3296. Izgube albanskih čet znašajo 59 mrtvih in 68 ranjenih.

Grkih izgub ne poznamo natančno, toda vse kaže, da so bile zdalč večje od naših.

Državni udar v Jugoslaviji, vojna in zlom

Ko so italijanske čete pripravljale, da obravnavajo z grško vojsko, je Jugoslavija po državnem udaru razdelila, kakšna so bila resnična čustva. Vojna Osi zoper Jugoslavijo je torej bila neizogibna. Vojske Osi so nastopile z bliskovito naglievo. Ko je II. alpska armada korakala vzdolj dalmatinske obale v podaljšanih pohodih, ki so prekušali odpornosti naših vojakov, so se Grki umikali med boji zadnjih straž ter so nazadnje z zvijačo v pristrem odisejskem slogu skušali ustaviti nas na mejah Albanije, ko so ponudili premirje Nemcem in ne nam. Jaz sem jih odločno pripravil k pameti in nazadnje so se vdali brez pozorja. (Zbornica plane pokonec med viharnim vzklikanjem Dueju in med dolgim odobravanjem.)

Kar se tiče Jugoslavije, je skoraj takoj razdelila nestanovitost, to se pravi slaganost svoje državne ureditve. Ta tretja mozaikasta država, ustvarjena umetno v Versaillesu, izključno zoper Italijo, je pri prvem spopadu razpadla v drobe.

Jugoslovanska vojska, kateri so pariški in malozvezni krogci ustvarili sloves nepremagljivosti, ki naj bi po sodbi nekega švicarskega lista osupnil svet, se je razpršila v prvih spopadih. Angleži so se nekajkrat prikazali na bojiščih, potem pa so jih strli planinski oddelki in oklepni oddelki von Lista. Zdelen se jim je, da so tudi grška tla vrča pod nogami in so pobegnili kakor ponavadi svia marec ter pustili Grčijo v smrtnem boju.

Politične in vojaške posledice angleškega umika z Balkana

Politične in vojaške posledice zaradi izključitve Anglije iz poslednje njeni evropske postojanke, so imeli izreden vojaški in politični pomen. Povzročile so globoko spremembo na zemljepisu te pokrajine. Spremembo na boljše, zlasti če bodo vsi imeli čut za mero, to je čut za bolj logično in pametno ureditev po pravčnosti ob upoštevanju vseh elementov, ki tvorijo in pogosto zapletajo vprašanja.

Tudi tu ni bilo mogoče doseči ureditev, ki bi bila na vsak način popolna, toda zdaj se je treba pri tej stvari odreči brezpogojni popolnosti.

Duce o usodi Slovenije

Bolgarija si je priključila Macedonijo, ki je pretežno bolgarska, in zahodno Tracijsko, neznaniti in nemiselnih hodnik, ki je Bolgariji oviral dostop na Egejsko morje. Albania se bo povečala za Kosovsko pokrajinjo proti severu in za Camurijo proti jugu. Črna gora je speljala svojo neodvisnost ter stopa v italijansko območje. Madžarska, ki njene politične pogodbe z Italijo izvirajo iz leta 1926, je razširila svoje meje in Nemčija je s svoje postavila na tevi breg Save. Ostala Slovenija je postala italijanska pokrajina s posebno ureditvijo.

Italija in nova Hrvaška

Toda najvažnejše dejstvo je vstajanje hrvaške države po desetih stoletjih. Stvaritelj tega vstajanja je poglavnik Ante Pavelić, ki je dvanajst let živel kot izgnanec v Italiji z mnogimi pionirji svojega gibanja. (Zivo odobravanje.) Poglavniki ve, da lahko računa na dejansko vzajemnost fašistske Italije.

Pogodbe, sklenjene s Hrvaško so tako politične kakor ozemeljske že znane. Reka ima zdaj zaledje in z zasedbo skoraj vseh kvarnarskih otočkov ima stvarni pomen, kjer je manjkal. Reško pristanišče ima zdaj zanesljive izglede, ker je določeno, da bo služilo hrvaškemu in madžarskemu zaledju. S priključitvijo skoraj vsega dalmatinskega otočja, z ustvaritvijo dveh novih pokrajin Splitske in Rotorske ter z razširitevijo starega, prezvestega Zadra (dolgo navdušeno odobravanje), se more dalmatinsko vprašanje smatrati za rešeno, zlasti če upoštevamo, da ga je treba postaviti v rešitev vprašanja o varnosti na Jadranu, ki je smatran za končno in ki spada v vprašanje odnosajev, urejenih med Italijo in Hrvaško, katere krene je bila ponudena članu Savojsko-Austskega doma. (Zbornica vstane med navdušenim splošnim odobravanjem.)

Pomen skladnosti državnih in narodnih meja

Ce bi bili hoteli, bi bili lahko razširili svoje meje ed Velebita do albanskih planin, toda po

mojem bi bili storili napako: brez vsega drugega bi bili za naše meje dobili nekaj stotisoč tujerodeev, seveda sovražnih. Toda stara, zlasti pa nova zgodovina kaže, da si morajo države prizadavati, da dosegajo svojo čim višjo narodnostno in duhovno enotnost, s tem, da spravijo do dočlene točke v skladnosti tri elemente: pleme, narod, država. (Zivo odobravanje.)

Države, ki se obremenjujejo s preveč tuježnimi elementi, imajo težavo življenje. Vsesih je nemogoče izogniti se, da jih ne bi imel zaradi višjih razlogov vojaške varnosti. Treba je torej proti njim uporabljati poseben postopek, seveda, če je zagotovljena njihova brezpogojna državljanska lojalnost do države. Kadar pa se je narodnost ne ujema z zemljeplatom, se mora spremeniť ona. Gleda tega je najmodrejši izhod izmenjava prebivalstva ter izselitev njegovih delov, zakaj te spet zenotijo politične meje s plemenskimi.

Po sporazumih z nemškim poveljstvom bo skoraj vse Grčija z Atenami vred zasedena po italijanskih četah. To nas postavlja pred zelo resno vprašanje, zlasti glede prehrane, toda lotili se jih bomo ter skušali olajšati, kolikor nam bo mogoče stisko, ki so jo grškemu ljudstvu prizadel njegovih gospodarji, prodani Londonu, ter z ozirom na dejstvo, da se Grčija vraca v sredozemski življenjski prostor Italije. (Zbornica vstane med frenetičnim ploskanjem.)

Po sporazumih z nemškim poveljstvom bo skoraj vse Grčija z Atenami vred zasedena po italijanskih četah. To nas postavlja pred zelo resno vprašanje, zlasti glede prehrane, toda lotili se jih bomo ter skušali olajšati, kolikor nam bo mogoče stisko, ki so jo grškemu ljudstvu prizadel njegovih gospodarji, prodani Londonu, ter z ozirom na dejstvo, da se Grčija vraca v sredozemski življenjski prostor Italije. (Zbornica vstane med frenetičnim ploskanjem.)

Angleži so že večkrat po Kerenu naznani, da je vojna v Italijanski Afriki tako rekoč bolj ali manj dejansko končana. Toda po Kerenu so morali butati proti Amba Alagi, kjer je italijanski odpor že vdrugič dosegel višine epopeje. (Zbornica vstane med frenetičnim ploskanjem.)

Vojvoda d'Aosta (novi viharno odobravanje) je bil v tej bitki, ki se je razvijala na tiščih kilometrov med puščavami in gorami, velik vojskoved, vreden vzišenega rodu, iz katerega izhaja. Po padcu Amba Alagi so Angleži spet razglasili, da je vse končano, pa boji še vseeno teko. Trije so predeli, kjer se naše uklenjene čete prizadevajo hude ure Angležem: Dankalija, Džima, Gondar. Kako dolgo to lahko traja, ni mogoče reči, toda gotovo je, da bo odpor podaljšan do meja človeških možnosti. Angležem je pomagala premoč njihovih sredstev, dejansko neomejena možnost za oskrbo in pa to, da so skoraj na splošno odpovedali naši kolonialni oddelki, ki jih nismo utegnili močno izuriti in ki so skoraj bili nepravljeni za vojno z mehaničnimi, zlasti letalskimi sredstvi.

»Vrnili se bomo v Afriko in se maščevali!«

Za vojne cilje tudi popolna zasedba Imperija po Angležih nima nobenega odločilnega pomena: gre za maščevanje stroga osebnega značaja (smeh), ki ne more vplivati na izid vojne in ki je izkopal še globlji jarek med Italijo in Veliko Britanijo. (Zbornica stoji dolgo ploska Duecu.)

Ne morem danes reči, kdaj in kako, toda nadodločenje zatrdim, da se bomo vrnili (splošno vzklikanje »da, da«) v te pokrajine, osklapljene z našo krvjo (goreče ovacije, ponovno vzklikanje Dueju), pokrajine, ki smo jih v malo letih spremenili, ko smo postavljali bolnišnice, šole, vodovode, tovarne in one večlike ceste, čudo vse afriške celine, po katerih so mogle hitro korakati sovražnikove mehanizirane sile. Naši mrtvi ne bodo ostali nemaščevalni (Splošno klicanje »ne, ne«, viharno dolgo in entuziastično odobravanje.)

Ko sem govoril februarja, sem razložil, kaj se je zgodilo v Cirenaju in nisem ničesar skrival. Od tedaj se je položaj spremeni. Cirenajka se je vrnila Italiji. Akcijo so izvedle nemške oklepne sile, ki so se naporno borile z Italijanskimi (zbornica še enkrat stoji dolgo ploska Duecu).

Osvojite Krete daje letalskim in pomorskim silam Osi oporišča kar najbolj primerna za skupinske napade na egiptovske obale. Za angleške pomorske sile, razmeščene v egiptskih in palestinskih oporiščih bo življenje vedno težavnejše. Cilj, da se izžene Velika Britanija iz vzhodnega Sredozemlja bo dosezen in s tem bo dopolnjen velikanski korak k zmagovalnemu (splošno klicanje »ne, ne«, viharno dolgo in entuziastično odobravanje.)

Sodelovanje med silami trojne zveze je živo, zlasti pa je dejansko sodelovanje med Nemčijo in Italijo (splošno navdušeno in dolgo ploskanje Dueju), postavljeno v predmetu teme.

Sodelovanje med silami trojne zveze je živo, zlasti pa je dejansko sodelovanje med Nemčijo in Italijo (splošno navdušeno in dolgo ploskanje Dueju), postavljeno v predmetu teme.

Sodelovanje med silami trojne zveze je živo, zlasti pa je dejansko sodelovanje med Nemčijo in Italijo (splošno navdušeno in dolgo ploskanje Dueju), postavljeno v predmetu teme.

Z Nemčijo skupaj korakamo, se borimo in bomo skupaj zmagali!

Svojih govorov je Führer (zbornica plane na noge v dolgem odobravanju), razločno priznal, kakšne in kolike kravne žrtve je Italija prestala za stvar Osi. Že se začrtava tista preurejena celine, ki je cilj vojne Osi.

Preureditev, ki jo navdušujejo idealne zahteve in preizvijene skupne občine revoluciji. Smesi glasovi, ki so špekulari na morebitna trenja ali ne-spazurame, nezaupljivi, ki so šli še dalje, kakor angleški ministriki predsednik (hrusč) v svojem nepotrebni božičnem govoru, so prisiljeni k molku. Dva naroda, ena vojna! To je kremenito geslo, v katerem je izražena akcija Osi, akcija, ki se bo nadaljevala tudi po zmagi. (Zivo dolgo odobravanje.)

Japonska trdno s Trojno zvezo

Japonsko stališče (navdušeno dolgo ploskanje Japansku zastopstvu) je, kakor je zunanj minister Macuoka povedal v Rimu in pred kratkim v Tokiu, v polnem soglasju s trojno zvezo. Japonski narod je ponosen in zvest in ne bi stal brezbrinjno spričujoč ameriškega napada na Sile Osi. — (Splošno dolgo in živo odobravanje.)

Japonska tudi ve, da gre za njeni bodočnosti.

Navzdeč ogromnim razdaljam se tudi odnosajo z Japonsko poglabljajo. Ni dvoma, da bo številno in izbrizveno japonsko vojaško odposlanstvo, ki je ta trenutek ljub gost Italije, moglo ugotoviti, da je simpatija fašistične Italije za Japonsko enodušna in globoka.

Z drugimi državami, članicami trojne zveze (živo, splošno in dolgo odobravanje), to je z Maďarsko, Slovaško, Romunijo, Bolgarijo so odnosaji več kakor prisrčni tudi tam, kjer ni posebnih političnih sporazumov.

Beseda Španiji in Turčiji

Med državami, ki so že izven spopada, zaslužno posebno pozornost ena, to je Španija. Naučne ponavljane laskanje je jasno, da se Španija ne more odreči temu, da bi izkoristila edinstvene prilike, ki se jo nudijo, da ozdravi krijeve, katere je pretrpela v drugih časih. Ni nikakor ne zahtevamo od Španije, naj se odloči, odločitve, ki jo morajo sprejeti odgovorni činili v populini svobodi premisleka. Omejujemo se na misel in vero, da Španija ve, na kateri strani so njeni prekušeni prijatelji in na kateri nič manj prekušeni sovražniki. (Zivo ploskanje.)

Revolucija falange, nosilnik nove zgodovinske usode za Španijo, se ne more postaviti ob bok silam bogatstva, judovstva in masonerije, vseh sil, ki so s pomočjo redčih skušale in skušajo Caudillu preprečiti, da bi končal svoj napor za narodno in socialno obnovitev. (Ploskanje.) Kar se tiče Turčije je dozdaj odklanjala vse angleške snublitve. Predsednik Inen je videl, da čaka lastnost usoda vse države, ki se kakorkoli vdnijo Veliki Britaniji. (Smeh.) Jaz pa hočem porabiti to priliko, da povem predsedniku Ineniju, da miliji Italija do Turčije nadaljevati tisto politično razumevanje in sodelovanje, ki se je začela 1928 in ki je naša še in vedno aktualna.

Vstop Amerike v vojno ne bo prinesel zmage Agležem

Ce sta Španija in Turčija izven spopada, je pa neka čezmorska država, ki obljublja stopiti vanj, čeprav vsi vedo, da nas ameriško posredovanje nič kaže posebno ne vznemirja. Izrečna napoved vojne ne bi spremeni sedanjega položaja, ki je vojna v dejanskem, čeprav ne v pravnem pogledu. Ameriško posredovanje tudi kadar bi se v celoti razvilo, bi bilo prepozno. Pa tudi če bi ne bilo prepozno, ne bi spremeno ilijev vprašanja.

a) Ameriško posredovanje ne bo doalo zmage Veliki Britaniji, temveč bo podaljšalo vojno, b) ne bo omejilo vojne v prostoru temveč jo bo razširilo na druge oceane, c) spremeno bo vlado Združenih držav v avtoritarno in totalitarno vladovo v primeru s katero se bosta njeni predniki v Evropi, fašistična in narodnosocialistična vladila četrti, zmagalna, sploh ne bo vladala. (Smeh, odobravanje.)

Kadar hočo omenjati diktatorja v čistem in klasičnem smislu besede navajajo Sulla. Toda Sulla se zdi skromen dilentant v primeru z Rooseveltom. (Veselje, ploskanje.)

Silne manifestacije rimskega prebivalstva Dueju na Piazza Venezia v Rimu

Rim, 11. junija

La solenne assemblea della Camera Il Duce ha parlato all'Italia e al mondo riaffermando la certezza della vittoria dell'Asse

Roma, 10 maggio.

L'aula presenta un aspetto imponente. I consiglieri nazionali in uniforme del P. N. F. affollano tutti i settori. Assistono alla riunione, dalla tribuna reale che la Maestà Re Imperatore ha loro offerto, rappresentanza dei feriti di guerra; sono pure presenti numerose rappresentanze dell'Esercito, della Marina, dell'Aeronautica, della Milizia, del Partito Nazionale Fascista, dei Gruppi universitari fascisti, dei mutilati e delle famiglie dei Caduti.

La riunione comincia alle 17 sotto la presidenza del Presidente Grandi. Scarlotti, segretario, legge il processo verbale della riunione del 27 aprile 1940-XVIII, che è approvato.

Il Duce fa il suo ingresso nell'aula. L'assemblea scatta in piedi. Anche i presenti nelle tribune si alzano. Scoppia un'impetuosa ardente entusiastica prolungata acclamazione. Grida generali e reiterate di: «Duce! Duce!». Nuovi vivissimi vibranti applausi. Il Presidente ordina il saluto al Duce! La Camera risponde con un solo formidabile: A Noi!

La manifestazione di devozione e di fede, alla quale si associano le tribune, si prolunga per qualche minuto in un crescendo impressionante di fervore. Il Duce ringrazia salutando romanamente.

Approvazioni per acclamazione dei disegni di legge: conversione in legge del R. D. L. 18 mag-

gio 1941-XIX, n. 452, concernente la sistemazione dei territori della Dalmazia che sono venuti a far parte integrante del Regno d'Italia; conversione in legge del R. D. L. 3 maggio 1941-XIX, n. 291, concernente la costituzione della Provincia di Lubiana. Il Presidente pone in discussione i due disegni di legge. La Camera sorge in piedi fra vibranti acclamazioni all'indirizzo del Duce. Invita la Camera ad approvare per acclamazione i due disegni di legge, che nel primo annuale della dichiarazione di guerra, consacrarono il valore delle nostre armi vittoriose e l'ingrandimento del territorio della Patria. (Nuove vivissime acclamazioni all'indirizzo del Duce. Grida ripetute di: Duce! Duce!). Il Presidente dichiara approvati per acclamazione i disegni di legge e quindi comunica: «Parla il Duce!».

Mentre il Duce sale alla tribuna, la Camera prorpone in un'appassionata ovazione che si protrae fino a quando egli non accenna a iniziare il discorso. Allora l'Assemblea si raccolgono in un religioso silenzio.

Il Duce dice:

Il grande discorso

Camerati,

Giornata memorabile e solenne quella odier- na: Si compie un anno dal giorno della nostra entrata in guerra, un anno carico di eventi e di vertiginosi sviluppi storici; un anno durante il quale i soldati d'Italia della terra, del mare e del cielo si sono battuti eroicamente contro l'Impero inglese sui multipli fronti montagnosi e desertici d'Europa e d'Africa. (Vivissimi prolun- gati applausi).

La resa dei conti con la Grecia

Nel mio discorso ai gerarchi della Decima Legio, già accennai ai caratteri sempre più decisivi e agli aspetti sempre più vasti che l'attualmente guerra avrebbe fatalmente assunto. Voi ricordate il discorso del 18 novembre e quello del 23 febbraio. Rievocare tutte le vicende di questi primi dodici mesi di guerra è da ritenere forse superfluo. Ognuno di noi le ha personalmente e collettivamente vissute.

Desidero, invece, ragguagliarvi da vicino sulle fasi della guerra che si sono svolte dal febbraio in poi sul fronte d'Albania e su quelli africani.

Nessuno più mette in dubbio, alla luce degli inopportuni documenti pubblicati, che fra l'Italia e la Grecia si dovesse venire alla resa dei conti. I giornali di Atene cominciano a rivelare finalmente i retroscena criminosi della politica greca. Sin dall'agosto 1940, io ebbi le prove che la Grecia non conservava più nemmeno l'apparenza della neutralità. Nello stesso mese si ebbe un periodo di tensione che poi fu seguito da alcune settimane di relativa calma.

Nell'ottobre la situazione si riacutizzò nuovamente. Mi convinsi che la Grecia costituiva veramente una posizione chiave dell'Inghilterra nel Mediterraneo centro-orientale, e che anche la Jugoslavia aveva un atteggiamento quanto mai ambiguo. Era una situazione, quella jugoslava-greca, che aveva bisogno, per dirla nel linguaggio dei chimici, di essere >decantata<, a scanso di temibili sorprese. I fatti, vero elemento determinante nel giudicare gli sviluppi della storia, i fatti hanno confermato in pieno che il mio punto di vista era giusto. Così il 15 ottobre fu deciso unanimemente di rompere gli indugi e di scendere in campo verso la fine del mese.

Iniziare una campagna alla fine di ottobre imponeva uno sforzo poderoso, mentre le truppe andavano incontro ai gravi disagi della stagione. Quelli sopportati con disciplina che potrebbe darsi stoica, dai reparti italiani nei mesi di novembre, dicembre, gennaio e febbraio furono veramente eccezionali. Accanto a questi elementi negativi, l'inizio delle operazioni alla soglia dell'inverno presentava tuttavia due vantaggi: le notti lunghe che facilitavano la navigazione dei convogli e ne aumentano il coefficiente di sicurezza, e la preservazione dalla malaria.

Il piano di Visconti Prasca

Non saremmo sfuggiti a questo che è un vero e proprio flagello del litorale albanese, se avessimo dovuto iniziare la campagna a primavera inoltrata. Il Comandante Superiore delle Forze d'Albania, Generale Visconti Prasca, che tale comando aveva assunto fin dal 5 giugno, riteneva che la campagna dell'Epiro avrebbe avuto uno svolgimento favorevole e rapido. Il suo piano, che fu approvato dagli Stati Maggiori di Roma e da me, era logico e convincente manovra a tenaglia ad oriente con la >Juliac<, che avrebbe dovuto raggiungere il passo di Metzovo alle spalle di Janina, e a ponente con Divisioni normali di fanteria, che, attraversato il Kalamas, spingendosi nella direzione di Arta, avrebbero superato Janina, determinandone la caduta. La colonna del centro avrebbe agito in direzione di Kalibaki, per impegnarvi il nemico e smantellare le fortissime difese della linea Metaxas.

Il Comando superiore delle Forze Armate di Albania, che nell'agosto aveva soltanto cinque Divisioni presenti, disponeva, al 28 ottobre, delle seguenti unità: Divisione alpina >Juliac<, Divisione corazzata >Centuaro<, Divisione >Ferrara<, >Siena<, >Piemonte<, >Venezia<, >Arezzo<, >Parmac<, un Reggimento granatieri, 3 Reggimenti cavalleria. Le Divisioni erano binarie, e talune di esse con due battaglioni di albanesi.

La marcia della >Juliac< sui crinali del Pindo fu estremamente difficile. La colonna motorizzata del centro, paralizzata dalla pioggia e dal fango, non poté sfondare a Kalibaki, la piena del Kalamas fermò per cinque giorni la >Sienac<. Il 6 novembre, il Comando impartiva ordine alla >Juliac< di ritirarsi su Konica. La >Juliac<, che era ad una tappa

da Metzovo, ritornò sui suoi passi e dovette più volte aprirsi il cammino con aspri sanguinosi combattimenti.

La controffensiva greca

Con la ritirata della >Juliac< ha inizio l'azione contro l'offensiva dei Greci che nel novembre raggiunse Coriza e nel dicembre Argirocastro. Si può considerare il periodo dell'iniziativa greca concluso con la conquista di Klisura e della cosiddetta linea dei Mali dal Chiarista allo Spadarit. Da quel momento, ogni sforzo greco per raggiungere i veri obiettivi strategici, Elbasan, Berati, Valona, soprattutto Valona come volevano gli Inglesi, venne infranto dalla tetragona resistenza dei nostri. (Vivissimi applausi.)

Si era fatto il >muro<. E il muro, per il coraggio e la decisione dei nostri soldati, era ormai inespugnabile. Infatti nel settore di Val Sciusciza, diretta via di accesso a Valona, la battaglia di arresto ebbe il suo epilogo a fine dicembre con brillanti contrattacchi del II Alpini nella zona di Bolea e del VII Fanteria nella zona di Vranista. Nel settore della Vojussa, allo scopo di alleggerire la pressione sul fronte di Berat, le truppe del 25.0 Corpo d'Armata attaccarono in direzione di Klisura e contribuirono allo stroncamento sullo Scialesi dell'offensiva greca per Berat (alpini del >Cismone< e del >Bolzanoc<, sciatori del >Cervinoc< e bersaglieri del >Hic<).

Il 13 febbraio, l'avversario iniziava l'offensiva su Tepeleni, attaccando il nostro schieramento sullo Scindeli. Attaccante era una Divisione speciale: la >Crete<, che fu quasi letteralmente distrutta dai fanti della >Sforzesca< e dalle Camicie Nere del >Raggruppamento Galbiatic<. (Vivissimi applausi.)

Un tentativo di scendere in Val Vojussa, dal Golico fu stroncato dai fanti della >Legnanoc<, della >Ferrara< e dagli alpini.

Nella Val Desnizza, l'attacco greco, con obiettivo Berati, raggiunse Klisura il 12 gennaio, arrivava fino allo Spadarit, ma qui, nella prima decade di febbraio veniva definitivamente arrestata dagli alpini della >Juliac<, dai fanti della >Pinerolo<, dalle Camicie Nere della >Leonessa<.

Il preludio della vittoria

In Val Devoli, il Tomori era la cerniera di saldatura fra la 9.a e l'11.a Armata. Nella terza decade di gennaio, allo scopo di rafforzare tale delicata saldatura, fu effettuato, un balzo offensivo in Val Tomorezza, occupando le posizioni di Bregu Saliut e Dobrei con gli alpini dell'Intra, del >Susac<, con i fanti della >Parmac<, con le guardie di Finanza dei battaglioni primo e secondo.

In Val Seumbini, dopo la terza decade di novembre — abbandono di Coriza — il nemico tentava di raggiungere per la testata dallo Seumbini il nodo di Elbasan. Tali tentativi furono definitivamente stroncati dalla difesa facente perno sul monte Kalase, difesa costituita dalle Divisioni >Arezzoc<, >Piemonte<, Quarto Bersaglieri.

Nel settore di Pogradec Ocrida, in dicembre, fu fermato definitivamente ogni tentativo avversario dalla Divisione >Arezzoc< e dal I Reggimento bersaglieri.

Quando ai primi di marzo mi recai in Albania, sentii nell'aria il preludio della vittoria. Attraverso l'opera instancabile del Generale Cavallero, che aveva assunto il comando delle Forze Armate il 30 dicembre, l'esercito d'Albania si era organizzato, fortificato, preparato all'offensiva. (Vivissimi prolungati applausi.)

Il morale delle truppe era splendido. L'ordine nelle retrovie perfetto.

I comandi delle due Armate, la IX e l'XI, erano nelle mani di due Generali, il Geloso e il Pirzio Biroli, di grande esperienza e di ferrea volontà.

I Comandi dei Corpi d'Armata erano tenuti da mani validissime quali il Generale Messe, il Generale Rossi, il Generale Gambara, il Generale Mercalli, il Generale Nassi, il Generale Arisio. Tutti i divisionari erano all'altezza del loro compito: dai Piazzoni al Gloria, al Giroto, al Santovito, allo Zannini, al Pizzolato, ai Berrardi, Olearo, Magli, Ferrero, De Stefanis e vorrei citarli tutti poiché tutti lo meriterebbero. (Vivissimi applausi.)

L'esercito di Albania contava nell'aprile le seguenti Divisioni: >Julia<, >Pusteria<, >Tridentina<, >Cneense< (Alpine), >Centauro< (motorizzata), >Arezzo<, >Cagliari<, >Modena<, >Pinerolo<, >Piemonte<, >Siena<, >Baro<, >Taro<, >Ferrara<, >Firenze<, >Casale<, >Messina<, >Legnano<, >Sforzesca<, >Cuneo<, >Forlì<, >Lupi di Toscana<,

>Cacciatori delle Alpi<, >Puglie<, >Brennero<, >Acqui<.

A queste forze bisogna aggiungere tre Reggimenti di cavalleria: >Milano<, >Aosta<, >Guido<, quattro di bersaglieri, uno di granatieri, un gruppo di battaglioni di Camicie Nere. Un complesso di forze veramente imponente.

Se la mia visita costituiva un premio per le truppe di Albania, esse lo avevano ampiamente meritato. I miei incontri con i soldati diedero luogo a manifestazioni di fede che non dimenticherò mai. Altrettanto dicasì per i trentamila operai che lavoravano lungo le strade e spesso sotto il fuoco nemico.

Un ultimo disperato tentativo greco di offensiva sulla Vojussa fu annientato sul nascere dai battaglioni della >Julia<.

Nella settimana successiva ebbe inizio l'azione dell'8.0 Corpo d'Armata che impegnava quattro Divisioni: >Pinerolo<, >Cagliari<, >Puglie< e >Baro<.

Dalla resa dell'Esercito greco alla campagna in Jugoslavia

Non furono nella prima fase della battaglia superati gli sbarramenti nemici, ma le perdite inflitte dalle nostre artiglierie (circa 400 cannoni) e dalla nostra aviazione (circa 400 apparecchi) furono, a detta degli stessi Greci, spaventose. Nella settimana che va dal 9 al 16 marzo e che segna la ripresa dell'iniziativa italiana, l'Esercito greco cessò praticamente di esistere come forza capace ancora di combattere. Ciò fu confessato in seguito dallo stesso Governo greco.

E' assolutamente matematico che in aprile, anche se nulla fosse accaduto per variare la situazione balcanica, l'Esercito italiano avrebbe travolto e annientato l'Esercito greco. (La Camera sorge in piedi al grido di: Duce! Duce!)

Bisogna onestamente constatare che molti reparti greci si sono battuti valorosamente. Bisogna aggiungere ancora una volta che in ciò influiva moltissimo l'odio diffuso, profondo, continuamente eccitato dagli ufficiali, e che era il viatico di tutti i soldati.

Il >caso< greco dimostra che la valutazione degli eserciti non è impotabile e che le sorprese, se non frequenti, sono tuttavia possibili.

L'aiuto inglese

E' lecito, inoltre, affermare che l'Esercito greco non avrebbe tenuto per sei mesi senza l'aiuto dell'Inghilterra. L'Esercito era nutrito, equipaggiato, armato dagli Inglesi. L'aviazione era tutta inglese, l'artiglieria controarea anche; non meno di 60 mila erano gli Inglesi nei vari servizi e specialità a fianco dell'Esercito greco. Modesti sono stati gli aiuti in materiali forniti dalla Turchia. Il valore non raggiunge i due milioni di lire turche.

Ed ora alcune cifre che riassumono ciò che l'Italia ha fatto in questa guerra d'oltremare:

cifre che vanno attentamente meditate e in base alle quali un elogio va rivolto agli Stati Maggiori e ai Ministeri delle Forze Armate.

L'opera della Marina e dell'Aviazione

L'opera della Regia Marina, per organizzare e proteggere il traffico fra i porti di Bari e di Brindisi e quelli di Valona, Durazzo, San Giovanni di Medua è qui documentata: i piroscali hanno compiuto 1360 traversate, le scorte effettuate dal nostro navilio sottile sono state 1070, sono stati trasportati 560.603 tra ufficiali e soldati, 15.951 automezzi, 83.072 quadrupedi, 704.150 tonnellate di merci.

Perchè le truppe in Albania potessero vivere e combattere, dovevamo sbarcare una media di 4000 tonnellate al giorno, escluse armi e munizioni. L'Ammiraglio Sforzetto da una parte e il Generale Scuero dall'altra, hanno assolto brillantemente questo difficile compito. (La Camera si alza acclamando all'indirizzo della tri-buna dell'Esercito.)

Che noi fossimo a lungo padroni quasi incontrastati dello Adriatico è dimostrato dalle cifre modeste delle nostre perdite: 17 piroscali affondati dal nemico per un tonnellaggio di 67 mila tonnellate; torpediniere affondate 5, con un tonnellaggio di 2400 tonnellate; piroscali sministrati 5, per complessive 20.000 tonn.; torpediniere sinistrate sei, per un tonnellaggio di complessive 5000 tonnellate; morti è dispersi, fra truppe ed equipaggi, 295 unità, pari al 0,05 della massa trasportata. Anche per ciò che ha fatto nel basso Adriatico e per il suo essenziale contributo alla vittoria, la Marina merita la profonda ammirazione del popolo italiano. (Grida generali di: >Viva la Marina!<) La Camera in piedi acclama a lungo all'indirizzo della tribuna della Marina.

Non meno degna di ammirazione è la Regia Aeronautica per l'attività svolta durante la guerra contro la Grecia: attività di trasporto e attività di combattimento. I velivoli italiani hanno trasportato in Albania, compiendo 7102 ore di volo, 30.851 persone e 3016 tonnellate di materiale. I velivoli da trasporto tedeschi, con ore di volo 13.312, hanno trasportato in Albania 39.816 persone e 2923 tonnellate di materiale. Durante tutti questi voli, un solo incidente si è verificato alla partenza da un aerodromo delle Puglie, con la perdita di venti uomini.

Le nostre perdite

Nelle operazioni di guerra sono state compiute dalla quarta Squadra e dalle forze aeree dislocate in Albania 35.079 ore di volo, gettate

4829 tonnellate di bombe, sparati 700.000 colpi, abbattuti 261 velivoli nemici, danneggiati 118. Nostre perdite: 97 velivoli abbattuti, 71 danneggiati, 233 fra deceduti e dispersi, 128 feriti. (Grida ripetute di viva l'Aeronautica. La Camera sorge in piedi acclamando all'indirizzo della tribuna dell'Aeronautica.)

Dal 28 ottobre al 31 maggio, i Caduti sui fronti terrestri nella guerra contro la Grecia sono stati 13.502. (Il Presidente, i Ministri, i consiglieri nazionali ed il pubblico delle tribune si alzano e rimangono alcuni istanti in reverente raccoglimento.) I nomi di questi gloriosi combattenti che hanno dato la vita alla Patria, sono stati mensilmente pubblicati, com'è nostro costume. Tale cifra non può considerarsi definitiva, fino a quando non si conosca il destino di quelli dati come dispersi o prigionieri. I feriti sono stati 38.768, come risulta dai sette elenchi fin qui pubblicati. Tale cifra può variare in seguito

Il Duce ha parlato all'Italia e al mondo

Croazia, la cui corona è stata offerta a un Sa-
voia Aosta. (La Camera si alza fra vivissimi
generali applausi.)

Noi avremmo potuto, volendo, spingere i
nostri confini dai Velebiti alle Alpi albanesi,
ma avremmo, a mio avviso, commesso un errore.
Senza contare il resto, avremmo portato entro le nostre frontiere parecchie centinaia di
migliaia di elementi allogenii, naturalmente ostili. Ora la storia antica, ma soprattutto la re-
cente, dimostra che gli Stati devono tendere a
realizzare il massimo della loro unità etnica e
spirituale (approvazioni) in modo da far coincidere a un certo punto i tre elementi: razza,
nazione, Stato. (Vivissimi applausi.)

Gli Stati che si caricano di troppi elementi
alligotti hanno una vita travagliata. Può esse-
re talvolta inevitabile di averli per ragioni su-
preme di sicurezza strategica: bisogna adotta-
re verso di essi un trattamento speciale, pre-
messo, bene inteso, la loro assoluta lealtà di
cittadini verso lo Stato. Comunque, quando l'Etnia non va di accordo con la geografia, è
l'Etnia che deve muoversi: gli scambi di popo-
lezioni e l'esodo di parti di esse sono provvi-
denziali, perché portano a far coincidere i con-
fini politici con quelli razziali.

Secondo gli accordi col Comando germanico, quasi tutta la Grecia, compresa Atene, sarà
occupata dalle truppe italiane. Questo ci pone dinanzi a problemi molto seri, specie dal
punto di vista alimentare; ma li affronteremo,
cercando di alleviare, per quando ci sarà pos-
sibile, le miserie inflitte al popolo greco dal
suo governante infedele a Londra, e tenendo
presente che la Grecia rientra nello spazio vi-
tale mediterraneo dell'Italia. (La Camera scatta in piedi, vivissime, generali, lunghissime acclama-
zioni.)

Il Duca d'Aosta un grande Capo

Africa Orientale — Più volte gli Inglesi, dopo Cheren, hanno annunciato che la cam-
pagna in Africa Orientale poteva darsi più o meno virtualmente conclusa. Ma dopo Cheren
hanno dovuto cozzare contro Amba Alagi, dove per la seconda volta la resistenza degli Italiani ha raggiunto le vette dell'epopea. (La Camera sorge in piedi fra vibranti acclamazioni.)

Il Duca d'Aosta (nuove fervide acclama-
zioni) è stato durante questa battaglia, svilup-
pata su migliaia di chilometri fra deserti e
montagne, un grande Capo, degno della stirpe
sabauda dalla quale discende.

Dopo la caduta di Amba Alagi gli Inglesi riproclamaronno che ormai tutto era finito; invece, si combatte ancora. Tre sono le zone dove le nostre truppe asserragliate danno ancora del filo da torcere agli Inglesi: la Dancalia, il Gimma, Gondar. Quanto tempo possa durare, non si può dire, ma è certo che la resistenza sarà protratta fino ai limiti delle possibilità umane. Gli Inglesi si sono giovati della super-
iorità dei loro mezzi, e della possibilità, praticamente illiminata, di rifornirsi e dalla defezione quasi generale delle nostre truppe coloniali, che non avevano avuto il tempo di forte-
mente inquadrare, e che erano quindi impreparate a una guerra di mezzi meccanici, soprattutto aerei.

Ai fini della guerra, anche la conquista totale dell'Impero da parte degli Inglesi non ha alcun valore decisivo: Si tratta di una vendetta di carattere strettamente personale (si ride) che non può influire sui risultati della guerra, e che ha scavato un solco ancora più profondo tra Italia e Gran Bretagna. (La Camera in piedi acclama lungamente all'indirizzo del Duce.)

L'azione in Cirenaica

Io non posso oggi dire quando e come, ma affermo nella maniera più categorica che noi torneremo (voci generali: Sì! Sì!) in quelle terre bagnate dal nostro sangue (Ardenti ovazioni - grida ripetute di: Duce! Duce!) terre che, in pochi anni avevamo trasformato costruendo ospedali, scuole, case, acquedotti, fabbriche, e quelle grandi strade, meraviglia dell'intero continente africano, sulle quali hanno potuto celamente marciare le forze meccanizzate nemiche. I nostri morti non rimarranno invendicati! (voci generali: No! No! - vivissimi prolungati entusiastici applausi).

Africa settentrionale — Quando parlai nel febbraio, esposi quanto era accaduto in Cirenaica e non nascosi nulla. Da allora la situazione è cambiata. La Cirenaica è tornata all'Italia. L'azione è stata condotta dalle forze corazzate germaniche, che hanno lottato strenuamente insieme con quelle italiane. (La Camera ancora una volta in piedi applaude lungamente.)

La conquista die Creta mette a disposizione delle forze aeree e navali dell'Asse basi appropiatissime per attacchi in massa sulle coste egiziane. La vita diventerà sempre più difficile per le forze navali inglesi stazionanti nelle basi dell'Egitto e della Palestina. Lo scopo, che consiste nell'espellere la Gran Bretagna dal Mediterraneo orientale, sarà ragiunto, e concia un passo gigantesco sarà compiuto verso l'epilogo vittorioso della guerra.

La collaborazione col Reich

La collaborazione fra le Potenze del Tri-
partito è in atto, ma soprattutto è in atto la
collaborazione tra Germania e Italia (vivissimi generali, prolungati applausi all'indirizzo della rappresentanza del Reich). Ed ecco tutto quanto vi dico che noi lavoriamo insieme, marcia-
mo insieme, combattiamo insieme e insieme vin-
ceremo. Il cameratismo delle Forze Armate sta diventando cameratismo fra in due popoli. Nei suoi recenti discorsi, il Führer (La Camera sorge in piedi fra lunghe acclamazioni) ha es-
plicitamente riconosciuto quali e quanti sacri-
fici di sangue l'Italia ha affrontato per la causa dell'Asse. Già si delineava quella riorganizzazione del Continente che è lo scopo di guerra dell'Asse, riorganizzazione ispirata ai postulati ideali e alle esperienze vissute dalle due Rivolu-
zioni.

Le voci ridicolle che speculavano su eventuali frizioni o dissensi, i deficienti che si spinsero anche più in là, come il Primo Ministro inglese (Rumori vivissimi) nella sua allocuzione inutile di Natale, sono ridotti al silenzio. Due popoli, una guerra! questa la formula lapidaria che sintetizza l'azione dell'Asse, azione che continuerà anche dopo la vittoria. (Vivissimi prolungati applausi.)

L'atteggiamento del Giappone (vivissimi generali prolungati applausi all'indirizzo della Rap-
resentanza diplomatica giapponese) attraverso

quanto il Ministro degli Esteri Matsuoka dichiarò a Roma e più recentemente a Tokio, è in perfetta linea col Tripartito. Il giapponese è un popolo fiero e leale che non rimarrebbe indifferente davanti all'aggressione americana contro le Potenze dell'Asse. (Vivissimi generali prolungati applausi.) Il Giappone sa che anche il suo avvenire è in gioco. Malgrado le enormi distanze, anche con il Giappone le relazioni si approfondiscono. Non vi è dubbio che la numerosa e scelta missione militare giapponese, ospite gradita in questo momento dell'Italia, potrà constatare che la simpatia dell'Italia fascista per il Giappone è spontanea e profonda. (Vivissimi generali prolungati applausi.)

Con le altre Potenze aderenti al Tripartito, e cioè Ungheria, Slovacchia, Romania e Bulgaria, i rapporti sono più che cordiali, anche là dove non esistono speciali accordi politici.

Tra i Paesi che si trovano ancora fuori della mischia, uno merita particolare considerazione: la Spagna. Malgrado lusinghe alternate a ricatti, è chiaro che la Spagna non può rinunciare a cogliere l'occasione unica che le è offerta, di sanare le ingiustizie subite in altri tempi.

Noi non sollecitiamo in alcun modo una decisione della Spagna, decisione che deve essere presa dai fattori responsabili in piena libertà d'esame. Ci limitiamo a pensare e a credere che la Spagna sa da quale parte stanno i suoi amici provati e da quale stanno i suoi non meno provati nemici. (Vivissimi applausi.) La rivoluzione della Falange, portatrice del nuovo destino storico della Spagna, non può affiancarsi alle forze della plutocrazia, del giudaismo, della massoneria, tutte forze che, aiutando i rossi, cercarono e cercano di impedire al Caudillo di portare a termine il suo sforzo di rinnovazione nazionale e sociale. (Applausi.)

Quanto alla Turchia, essa ha declinato finora tutte le sollecitazioni inglesi. Il Presidente Ineon ha veduto che un tragico destino attende tutte le Nazioni che in qualsiasi guisa si affidano alla Gran Bretagna (si ride). Ma io voglio cogliere quest'occasione per dire al Presidente Ineon che l'Italia intende seguire nei confronti della Turchia quella politica di comprensione e di collaborazione che fu inaugurata nel 1928 e che per noi è ancora e sempre attuale.

Se Spagna e Turchia sono fuori della mischia, vi è uno Stato transoceano che si ripromette di

entrarvi. Ebbene si sappia che l'intervento americano non ci turba eccessivamente (applausi). Una dichiarazione esplicita di guerra, non modificherebbe la situazione attuale che è di guerra «de facto» se non «de jure».

L'intervento americano, anche quando si spiega al completo, sarebbe tardivo e, anche se non fosse tardivo non sposterebbe i termini del problema.

L'intervento americano:

- a) non darà la vittoria alla Gran Bretagna, ma prolungerà la guerra.
- b) Non limiterà nello spazio la guerra, ma la estenderà ad altri Oceani.

c) Tramuterà il regime degli Stati Uniti, in regime autoritario e totalitario, a paragone del quale, i regimi europei precursorsi, fascista e nazista, si sentiranno di gran lunga superati e perfezionati. (Si ride, applausi.)

Quando si vuole ricordare un dittatore nella pura espressione classica del termine, si citta Silla. Ebbene, Silla ci appare un modesto dilettante paragonato a Delano Roosevelt.

L'esempio dato dal popolo italiano

Camerati,

in questi 12 mesi di alterne ma sempre dure vicende, il popolo italiano ha dato un incomparabile esempio di disciplina. Non si è sgomentato quando le notizie erano cattive e le giornate buie, non si è esaltato quando le notizie erano buone e luminose le giornate. Malgrado il sole, il popolo italiano è un popolo a sangue freddo, realistico, sensibile ma riflessivo, dotato di una memoria formidabile, temprato e collaudato da trenta secoli di storia.

Solo chi non conosce il popolo italiano può farsene un'immagine diversa. La guerra non ha fatto che consacrare queste virtù che sorgono dalle profondità rurali della razza e da molteplici millenni di esperienza. Con il durare della guerra, la tensione spirituale e materiale cresce, il disagio aumenta, le classi popolari hanno una vita sempre più difficile. Le recenti punte critiche della nostra situazione alimentare sono in relazione con l'esaurirsi delle scorte, con l'aumento della popolazione che, con i nuovi territori, tocca forse il milione. I problemi economici sorti dalle contingenze, saranno risolti con misure adeguate di carattere positivo e negativo, i pro-

fittatori della guerra saranno sempre più duramente puniti (vivissimi generali applausi).

Malgrado questo, non è nelle file del popolo che si trovano i bigi e i dubitanti (Applausi). Il popolo sente questa guerra come una fase necessaria e carente di una grande Rivoluzione che deve eliminare le assurde posizioni di privilegio, detenute dalle grandi democrazie, pronte davanti al vitello d'oro e a Giuda (Applausi). Questo spiega come le giornate del popolo italiano trascorrano nel lavoro, nella calma, nell'ordine che non è stato mai minimamente turbato.

La gioventù degli Atenei è accorsa in massa allo esercito per la necessaria preparazione al combattimento. Centoventisei universitari hanno già consacrato col sangue la loro dedizione alla Patria, che ha sempre acceso i cuori della nostra gioventù universitaria. (Vivissimi generali prolungati applausi all'indirizzo della rappresentanza dei G. U. F.).

Coloro che si attendono sfaldamenti del nostro fronte interno, attendono ciò che non avverrà mai (applausi). Il nemico è tenace, perché sa che la posta del gioco è veramente suprema, ma noi siamo più tenaci di lui.

I colpi che l'Asse gli ha inflitto lo hanno umiliato sino ad invocare disperatamente il soccorso d'oltremare. Anche se la guerra durasse più del prevedibile, anche se complicazioni nuove sorgessero, l'Inghilterra non può vincere perché tutte le sue posizioni e possibilità europee sono state distrutte, e l'America per quanto faccia non può sostituirle. (Applausi vivissimi).

L'Asse, espressione rivoluzionare della nuova Europa, vincerà. Nel primo annuale della guerra, è la certezza della vittoria. Certezza orgogliosa e dogmatica che noi riaffermiamo.

Io credo, fermamente credo, che in questa immane battaglia fra l'oro e il sangue, l'iddio giusto che vive nell'animo dei giovani popoli, ha scelto. Vinceremo.

La fine del discorso del Duce è salutata da un'ardentissima interminabile ovazione e da grida generali e sempre più alte di: Duce! Duce! Il Duce lascia la tribuna. L'assemblea intona l'inno «Giovinezza». I secessi dai loro banchi si affollano e la Camera risponde come un solo uomo: A Noi! Il Duce si avvia all'uscita, mentre i consiglieri nazionali secessi dai loro banchi si affollano intorno a Lui gridando: Gli la loro fede e la loro devozione.

La riunione termina alle ore 18.

Enormi manifestazioni al Duce in Piazza Venezia

Roma, 10 giugno. Il popolo che dopo aver udito il discorso del DUCE: Nei punti della città, ove erano installati gli altoparlanti, si è riversato in Piazza Venezia e l'ha trovata già gremita. Una moltitudine enorme aveva occupato tutta la cerchia del Foro dell'Impero Fascista e tutti gli sbocchi erano chiusi dal dilagare del popolo. In Piazza Venezia il discorso si è udito distintamente.

Quando la voce del DUCE si faceva più forte, sembrava che la sua figura fosse presente sullo storico balcone, da dove nella stessa ora un anno prima Egli pronunciò la parola dell'intervento. — Per tutto il tempo in cui è durato il discorso, la piazza è stata continuamente agitata da una fiamma sempre più viva d'entusiasmo. — Le frasi del DUCE evocavano alla folla immagini stupende; e queste immagini restavano quasi visive nella primaverile corona dei Tricolori, nel glorioso scenario dei ricordi imperiali nel raggio immenso di questa nuova plebiscitaria riunione di popolo. Terminato il discorso, la marea umana non ha cessato il suo moto. — Tutti sapevano che fra poco il DUCE sarebbe tornato al Suo posto di lavoro. — Palazzo Venezia usciva come da un fitto oceanico. — L'unico di tutta la cerchia che avesse le finestre deserte, l'unico che avesse un aspetto diverso in quel infinito palpitio d'amore e quasi d'ansia. — L'invocazione si è cominciata a levare prima ancora che il DUCE giungesse.

La vetrata del balcone era fermamente chiusa ma l'animo pieno d'infinita fede aveva bisogno di sfogo e la manifestazione si è così accesa continuando l'ardente esplosione d'entusiasmo suscitato dal discorso. — Non si può dire quando il DUCE sia entrato nel Palazzo Venezia. — Si udirono gli applausi che salutarono il Suo passaggio dal corso Umberto ma la folla non ha potuto scorgere, i suoi occhi erano fissi al balcone dove un Tricolore spandeva la sua grande luce. — Poco dopo le 18 si è avuta la sensazione che il Duce fosse arrivato. — Una finestra laterale del palazzo si era aperta ed allora la voce gigantesca è divenuta clamore e nel clamore si è diffuso il suono delle cento fucilate incatenate nella massa.

Gia da qualche minuto durava quel clamore che riempiva il cielo quando il DUCE è apparso. — E l'apparizione ha suscitato come per miracolo, gridò ancora più forte un grido ancora più alto che la piazza sembrava non poter contenere. — Il DUCE si è sollevato al balcone qualche istante ed ha risposto al saluto col suo sorriso più soddisfatto. — Al suo sguardo si presentava il quadro più bello che un Condottiero di popolo possa desiderare. — Il quadro del popolo concorde per una suprema attestazione di lede e di volontà. — Volgendo lo sguardo verso l'Altare della Patria il DUCE ammirava la vivacissima rappresentanza della giovinezza. — Balilla, piccole italiane ed altri gruppi di organizzati della Gil fiorivano il Vittoriano come un giardino. — Ogni uno dei bambini aveva una bandierina tricolore e l'agitava nel sole confondendo il grande palpitio dell'ala di superbi vessilli che sovrastavano le auree mitorie del monumento. — Nella piazza la prima schiera quella che si protendeva immediatamente contro il palazzo era costituita dagli ufficiali del presidio. — Alcune migliaia di valorosi molti dei quali reduci dai fronti di battaglia. — Di questa mischia rappresentanza faceva parte un numeroso gruppo di feriti di guerra e di mutilati. — Alla vedova d'una medaglia d'oro che recava nel vestito nero l'aureo distintivo e che il popolo aveva lasciato passare reverentemente tra le sue file spessissime era stato dato il posto d'onore. Le fiamme di Fascio rionale erano schierate sul marciapiede che corre dal portone del palazzo a via del Plebiscito. — Nella massa di decine e decine di migliaia di persone che dopo aver colmato Piazza Venezia e le due Esedre si allungava per un buon tratto di corso Umberto di piazza

con i loro presidenti. — Sono giunti cantando l'inno Giovinezza e la nuova impetuosa vena ha accresciuto se umanamente era possibile ancora accrescere il frenetico dello entusiasmo. — Entrato nell'immenso fluttuante mare i gerarchi si sono fusi alle prime file della folla dove erano anche Sansepolcristi Accademici ed altre personalità. — Il DUCE si è dovuto affacciare la terza, la quarta volta.

— La manifestazione non ha avuto tregua. — Ma il suono delle fanfare è riuscito a coprire la voce sublime del popolo; anche i soldati tedeschi di passaggio erano accorsi in Piazza Venezia per vedere ed applaudire il DUCE. — Se ne è potuto avere conoscenza quando quasi nel centro della piazza essi hanno formato un'eccelsa piramide per permettere al più agile di vedere meglio e di portare il loro evviva più in alto. — Da 40 minuti che era incominciata l'acclamazione non ha perduto un suo minimo accento quando il DUCE si è affacciato per la quinta volta. — Lo scroscio era come d'una potente grandinata, il clamore come quello della tempesta. — Per quanto tempo la manifestazione sia durata non si può dire con esattezza. — Anche dopo che il DUCE dopo essersi affacciato ancora ripetute volte, non è più riapparso e la vetrata è stata ormai chiusa il popolo non ha lasciato la piazza e la sua voce non si è affievolita. — Le mille e mille bandiere dei bambini hanno sventolato ancora a lungo sulla candida Ara del Risorgimento protetta verso la fucina dell'imperiale grandezza della Patria.

L'ambito solenne della riunione alla Camera

nalisti si notavano molti direttori di giornali ed una larga rappresentanza di corrispondenti stranieri tra cui numerosi tedeschi.

Allorché i mutilati e feriti hanno preso posto in tribuna, consiglieri nazionali e pubblico sono scattati in piedi, rivolgendo ai valorosi una vivente cordialissima dimostrazione d'affetto e di simpatia. Subito dopo, entra nella tribuna l'Ecc. Cavallero, il quale s'intrattiene a lungo con affettuosa affabilità con i valorosi reduci. Alle ore 17 precise, entra nell'aula il Presidente Conte Grandi. Mentre il segretario della presidenza legge il verbale della seduta precedente, giunge dalla porta di destra il DUCE, accompagnato dal Ministro Segretario del Partito. Scocca entusiastica l'acclamazione dei consiglieri nazionali e del pubblico, che, tutti in piedi, invocano lungamente il nome del Fondatore dell'Impero ed inneggiano a Lui con calore vivissimo. Il DUCE risponde salutando romanamente. Ma gli applausi e le invocazioni proseguono mentre Egli avanza e prende posto al banco del Governo — ove Ministri e Sottosegretari sono

dei Fascie delle Corporazioni. Subito dopo il DUCE annuncia al Presidente di voler parlare. Parla il DUCE squilla la voce del Conte Grandi. Ed il DUCE si avvia rapido alla tribuna tra un uragano di applausi che si fa più intenso quando Egli dall'alto della tribuna risponde più e più volte all'entusiasmo vivissimo degli astanti. Particolamente commovente, per la sua spontaneità, è per il suo impeto è l'applauso dei feriti di guerra che invocano il DUCE appassionatamente. Maschia e solenne risuona quindi la voce del DUCE, il cui discorso avvincente è seguito con intensa, appassionata attenzione. Quasi ad ogni periodo, ad ogni accenno più saliente, a ciascuna delle precise messe a punto che Egli viene facendo, acclamazioni ed applausi scoccano e si rinnovano. Specialmente gli accenni all'eroismo dimostrato da tutte le Forze Armate d'Italia indistintamente sui molteplici ed aspri fronti di guerra hanno provocato manifestazioni di entusiasmo travolgenti, e consiglieri nazionali e pubblico, rivolti alla tribuna delle Forze Armate ed ai valorosi feriti o mutilati, hanno lungamente applaudito. Oggetto di non meno calorose manifestazioni sono state le affermazioni relative alla demolizione della potenza militare greca da parte delle truppe italiane e la frase: «È assolutamente matematico che in aprile, anche se nulla fosse accaduto, per variare la situazione balcanica, lo Esercito Italiano avrebbe travolto ed annientato l'esercito greco. E così pure gli accenni alle conseguenze politiche e militari della eliminazione all'ampliamento della Bulgaria, dell'Albania e dell'Ungheria ed alla riacquistata indipendenza del Montenegro e, fatto più importante, alla resurrezione — dopo 10 secoli — dello stato creato, la cui corona sarà cinta da un Savoia-Aosta, sono stati entusiasticamente applauditi.

Vivi applausi hanno salutato a questo punto gli accenni a Pavelic ed al Re di Croazia. — Una manifestazione di profonda riconoscenza al DUCE l'Assemblea ha rivolto quando egli ha messo in evidenza che la Grecia, che sarà occupata dalle truppe italiane, rientra nello spazio vitale mediterraneo dell'Italia. — L'accenno all'epopea dei nostri soldati dell'Africa Orientale ed al fulgido valore dimostrato dal Duca D'Aosta, sono stati accolti con vibranti manifestazioni, come pure la recisa affermazione del DUCE che l'Africa Orientale Italiana tornerà definitivamente in nostro saldo possesso. — Nella parte del discorso relativa al settore politico, l'accenno del DUCE al Fuehrer ha suscitato una lunghissima manifestazione che ha testimoniato quanto profondamente sentita sia in Italia l'alleanza che ha vinto tutte le prove, che al collaudo della guerra si è dimostrata ancora più completa e che costituisce la base granitica del nuovo ordine civile in Europa e nel mondo. — Molto applauditi sono stati pure gli accenni al Giappone ed alle altre potenze aderenti al Tripartito. — L'Assemblea ha accolto con deferente simpatia l'accenno all'amica Spagna. — Nell'ultima parte del discorso relativa alla situazione interna, l'Assemblea ha accolto con virile comitato l'annuncio del contributo di sangue dato dai volontari universitari che dimostrano l'altissimo spirto dei giovani degli atenei che nel clima fascista rinverdiscono gli allori della tradizione del volontarismo italiano. — L'ardentissima appassionata chiuda del discorso è salutata, infine, da una manifestazione di entusiasmo allissimo, di ferocia inconfondibile, da parte di tutti i convenuti, che, in piedi, non si stancano di gridare al DUCE la loro profonda devozione e la loro certezza di vittoria. — La parola «Vinceremo», che è la parola d'ordine della Nazione Fascista in guerra, echeggia a lungo nell'aula che ne risuona e ne vibra profondamente; prorompe, infine, il canto di «Giovinezza» potente corale di fede fascista. — Anche il DUCE si associa al coro. — Il Presidente ordina, poi, il «Salute al DUCE», la Camera ed il pubblico rispondono con un travolgente «A Noi». — Il DUCE che ha risposto più e più volte col sorriso e con lo sguardo lampeggiante e col braccio levato romanamente all'entusiasmo della folla, lascia, infine, l'aula accompagnato dalle invocazioni altissime dell'Assemblea, per far ritorno a Palazzo Venezia.

Uradni razglasi

Preimenovanje

Hranilnica dravske banovine

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino na podlagi čl. 27 naredbe z dne 27. julija 1927, spremenjenega z naredbo banske uprave dravske banovine dne 28. julija 1935,

odreja:

Hranilnica dravske banovine v Ljubljani se imenuje odslej Hranilnica Ljubljanske pokrajine.

Glede vsega, za kar je po prejšnjih predpisih bila pristojna banovinska uprava, je poslej pristojen Visoki komisariat za Ljubljansko pokrajino.

Ljubljana, 6. junija 1941-XIX.

Visoki komisar

za Ljubljansko pokrajino: Emilio Grazioli.

Postavitev Glavne bratovske skladnice v Ljubljani pod nadzorstvo in imenovanje komisariatskega odposlanca

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino odreja:

Glavna bratovska skladnica s sedežem v Ljubljani se postavlja pod nadzorstvo Visokega komisariata za Ljubljansko pokrajino, ki ga bo izvrševal po svojem odposlancu.

Za izredne upravne posle je potrebna predhodna odobritev komisariatskega odposlanca.

Za komisariatskega odposlanca se postavlja g. dr. Tullio Seguiti.

Ta odredba je takoj izvršna in se objavi v Službenem listu za Ljubljansko pokrajino, Ljubljana, 5. maja 1941-XIX.

Visoki komisar

za Ljubljansko pokrajino: Emilio Grazioli.

Popravek

V naredbo Visokega komisarija za Ljubljansko pokrajino št. 40, z dne 5. junija 1941-XIX, objavljeno v Službenem listu št. 46, naj se v členu 2. za besedilom »... po italijanski vojski, je izmenjena...« vstavi »strojev in priprav za rudarska dela«.

Besedilo člena 2. se torej glasi:

»Med Ljubljansko pokrajino in drugimi ozemljii bivše jugoslovanske države, ki niso

Pri nerazpoloženju? Pyramidon TABLETE

Ogl. reg. pod S. Br. 1318 od 13. XII. 1938.

Slovesen in veličasten potek seje v Zbornici

Rim, 11. junija. Ip. Včeraj je Duce z govorom, ki bo ostal spominski, hotel proslaviti prvo obletničko vstopa Italije v vojno s slavnostno sejo zbornice. Kakor vsakokrat, kadar Duce govorji in še zlasti včeraj, so bile tribune prepolne že dolgo pred začetkom seje. Bilo je mnogo zastopnikov oboroženih sil, mnogo ranjencev, ministrov in narodnih svetnikov, ki so se vrnili z grškega bojišča — nad 150 — in vsi so hoteli izkazati vojaški pomen tej proslavi. Odstotni, toda bolj ko kdaj navzoči, so bili 50 narodnih svetnikov, ki so pri izvrševanju svoje vojaške dolžnosti v Afriki. Z oddičeno mislijo je Kralj in Cesar dal na razpolago ranjencem svojo obsežno ložo, med njimi je bilo tudi nekaj vojnih slepcev in invalidov, bili pa so v spremstvu sester Rdečega kriza in fašističnih bolniških sester. V sosednji loži, ki je dolochenza čiane senata, so zbrani številni odličniki. V diplomatski loži so zbrani japonski, argentinski in sovjetski veleposlaniki, nemški odpovednik poslov minister prine Bismarck z vojaškimi atašiji, bolgarski, hrvaški, danski, mandžurski, slovaški, madžarski, urugvajski poslaniki in številni drugi zastopniki diplomatskega zbornika. V tej tribuni je bil tudi načelnik glavnega generalnega štaba general Ekse. Cavallero in načelnik kabinetna ministra zunanjih zadev Ekse. Anfuso. V tribuni predsedstva se je udeležila seje grofica Edda Ciano-Mussolini s soprogo predsednika zbornice. Dve loži sta bili rezervirani za zastopnike stranke, dve loži so bili številni ravnatelji listov in mnogo dopisnikov tujih listov, zlasti nemških časnikarjev.

Ko so ranjeni in invalidi prihajali na tribuno, so narodni svetniki in občinstvo vstali in tako izkazali prisrčno ljubezen in simpatije svojim junakom. Takoj nato je prišel v tribuno Ekse. Cavallero, ki se je dolgo in prisrčno pogovarjal z junakom.

Točno ob 17 je stopil v dvorano predsednik grof Grandi. Med tem ko je tajnik predsedstva čital zapisi prejšnje seje, je skozi vrata na desni prišel Duce v spremstvu Ministra — tajnika stranke. Dvignilo se je navdušeno vzklikanje narodnih svetnikov in občinstva, ki so vsi stope dolgo vzklikali ustavnitelju imperija. Duce je odgovarjal z rimskim pozdravom. Toda vzklikanje in ploskanje se je nadaljevalo, ko je šel na svoje mesto, kjer so bili že zbrani vsi ministri in državni podčlaniki, ki so tudi pozdravljali z rimskim pozdravom. Ko se je vzklikanje nekaj poleglo, je grof Grandi odredil pozdrav Duceju, kar je rodilo nove ogrevitve manifestacije.

Predsednik zbornice je nato predpisal dva zakonski predloga, ki sta na dnevnem rednu. To sta zakonski predlog z dne 18. maja 1941-XIX., ki se nanaša na ureditev dalmatinskega ozemlja, ki je postal sestavni del italijanske kraljevine. Največje navdušenje, s katerim so narodni svetniki sprejeli zakon, dokazuje, s koliko hvaležnostjo do Duceja sprejema Italija vrtnitev novih posvečenih dežel v Italijo in to vrtnitev prebivalstva, ki je bilo najbolj italijansko.

Druga navdušena manifestacija je sprejela zakonski predlog, ki se nanaša na ustavnove Ljubljanske pokrajine. Predsednik zbornice je z ognjevitimi besedami povabil narodne svetnike, da naj z vzklikom odobrijo oba zakonska pred-

zasedena po italijanski vojski, je izmenjava strojev in priprav za rudarska dela, ki jo predhodno dovoli Visoki komisariat, oproščena vseh carin in carinskih davčin, tako uvoznih kakor izvoznih.«

Novi hrvatski zunanj minister

Zagreb, 10. junija. Novi hrvatski zunanj minister dr. Lorković je sprejel italijanske in nemške časnikarje in jim je izrazil svoje simpatije, rekoč, da bo zelo vesel, da bo lahko začel intimno sodelovanje s predstavniki tiska osiščnih sil.

Kralj Boris v Italiji

Rim, 10. junija. Bolgarski kralj Boris se je po svoje mhibavanju v Nemčiji napotil v Italijo, kjer bo obiskal Italijanska Suverena.

Monako, 10. junija. Ducev govor je našel največji odmev v vseh listih, ki so ga objavili na prvi strani pod velikimi in čestnimi naslovimi in obširnimi poročili. List »Münchner Neueste Nachrichten« podpira zgodovinsko važnost Ducejevega govorja, označuje ga za veliko politično-vojaško razlagajo najvažnejših dejstev v prvem letu, ko je Italija v vojni, razlagajo, ki jo preveva jasna napoved zmage v tesnem sodelovanju z Nemčijo.

Bratislava, 10. junija. Slovaški listi prinašajo dolge članke, posvečene obletnicu dneva, ko je

Il bombardamento di Tobruk continua

Il Quartiere Generale delle Forze Armate comunica:

«Nell'Africa settentrionale, sul fronte di Tobruk, le nostre artiglierie hanno efficacemente battuto quelle avversarie. Nostri velivoli hanno continuato a martellare durante la notte sul 10 impianti, depositi e posizioni nemiche della piazza provocando incendi ed esplosioni.

Nemško vojno poročilo

Berlin, 10. jun. Poročilo nemškega vrhovnega poveljstva se glasi:

«In sredozemskem prostoru so nemška letala iz novo pridobljenih postojank uspešno napadla angleške petroleske in pristaniške naprave na Malti. Povzročenih je bilo več eksplozij in požarov.

«Severni Afriki je nemško in italijansko topništvo obstrelevalo angleško topništvo pri Tobruk in je prisililo sovražnika k molku. Nemško letalstvo je uspešno napadlo Marsa Matruh. V barakah in skladiščih goriva je nastalo več požarov.

«Sovražnik ni niti podnevni, niti ponoči prijetel nad nemško državno ozemlje.

«Poročilo navaja nato imena tistih višjih častnikov, ki so imeli odločilni delež pri teh bojih.

loga. Predlog je izvral kar najbolj navdušen predstavnik fašistične in korporacijske zbornice.

Tako nato je Duce naznail predsednik, da hoče govoriti. Grof Grandi je sporočil: »Govori Duce« in Duce je hitro stopil na tribuno in vihar navdušenja se je zopet dvignil od vseh strani. Vzklikanje in ploskanje je iskreno in prisrčno zlasti iz lože, od koder ranjeni in invalidi vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Nato pa je javno in slovesno zavzeni Ducejev glas, ko poglobljeno in strastno razlaga položaj. Skoraj vsak stavek, vsaka važnejša misel, vsaka pomembnejša navedba so predmet ploskanja in navdušenja. Odstavki o junaštvu italijanskih vojnih sil na težavnih bojiščih dvigajo vihar navdušenja med narodnimi svetniki in občinstvom, na tribunah oboroženih sil in pri junaških vojnih ranjencih in invalidih vzklikajo Duceju.

Drobne novice

Koledar

Cetrtek, 12. junija: Sv. Rešnje Telo; Janez Fakundski, spoznavalec; Leon III., papež.
Petak, 13. junija: Anton Padovski, spoznavalec; Akylinna, devica in mučenica; Peregrin, škof in mučenec.

Sobota, 14. junija: Bazilij Veliki, škof in cerkevni učenik; Elizej, prorok; Marcian, škof in mučenec.

Novi grobovi

+ V Ljubljani je umrla gospodična Lucia Trampus, učiteljica pokoju. Pogreb bo v četrtek, 12. junija ob štirih popoldne z Žal, kapela sv. Frančiška, na pokopališču k Sv. Križu.

+ V Ljubljani je mirno v Gospodu zaspala gospa Romana Geier roj. Gregorič. Pogreb bo v petek, 13. juniju ob petih popoldne z Žal, kapela sv. Jakoba, na pokopališče k Sv. Križu.

Naj jima sveti večna luč! Zalujočim naše iskreno sožalje!

Birmovanje v žužemberški dekaniji

bo po sledenjem redu:

Žužemberk v nedeljo, 15. junija;
 Šmihel v pondeljek, 16. junija;
 Zagradec v torek, 17. junija;
 Ambrož v sredo, 18. junija;
 Krka v četrtek, 19. junija;
 Sela pri Šumberku v petek, 20. junija;
 Dobrnič v soboto, 21. junija;
 Ajdovec v nedeljo, 22. junija.

Nuša Španova poje v četrtek, na praznik,
Dulcinejo v »Don Kihot«

Rim in Ljubljana telefonsko zvezana. Dne 9. junija je državna ustanova za telefonsko službo stavila po navodilih Ekse. Visokega Komisarja v promet in javnost na razpolago direktno telefonsko zvezo Ljubljane z Rimom. Napeljan je nov vod od Trsta ter navezan tam na kabel Trst-Rim, ki pripada podzemnemu omrežju ustanove. Izvršeni so bili z novo zvezo že poskusi ter so pokazali, da je popolna. Dolžina telefonskega voda znaša 805 km, od tega je 101 km nad zemljo, ostali 704 km pa pod zemljo.

Vincencijeva konferenca za akademike se zahvaljuje vsem dosedanjim dobrotnikom in obenem prosi za nadaljnjo blagohotno naklonjenost, da bo mogla vsaj deloma lajsati stisko mnogih srednješolcev in akademikov. Pomagajte z denarnimi prispevkami, vzemite akademike na hrano, prispevajte obleko in obutev. Vincencijeva konferenca za akademike, Semeniška ulica 2-II. Uradne ure od 11 do 12 in od 15 do 16. St. ček. rač. 15.888.

Sprejemni izpit na I. drž. realni gimnaziji v Ljubljani (Vegova ulica) bodo v torek 24. junija 1941. Prošnje, kolkovane z 10 din, se bodo sprejemale v ravnateljevi pisarni 20., 21. in 23. junija ob 8–12. Prošnji je treba priložiti rojstni list in spričevalo o dovršeni ljudski šoli (šolski izkazi ali druga letna spričevala ne veljajo) — Ravnateljstvo.

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob 10.30, 15., 17., 19. in 21. ur

Največji zgodovinski velefilm

ALCAZAR

Mireille Balin — Fosco Giachetti
Vsí naši filmi v celoti s slovenskimi napismi!
Kino Matica, telefon 22-41

Zadavna ljudezsnska postolovčina

Rdeči bar

Alida Valli, Andrea Mantoni. — Kot dodatek:
Labkontletske tekme v Torino. Ob 16., 19. in 21.
ur, na praznik ob 15., 17., 18. in 21. ur
Kino Sloga, telefon 27-30

Dr. COLIN ROSS Nova Azija

Zivljenje in zanimalive navade prebivalcev maleznih krajev. Film je opremljen s hrv. napismi!
Predstave ob 10.30, 15., 17., 19. in 21. ur
Kino Union, telefon 22-21

Kino Kodeljevo, tel. 41-64

Danes ob 14.30, 17.30 in 20

Paris v burnem letu 1830 v filmu

„Pies na vulkanu“

Georg O'Brien v napetem kriminalnem filmu
„Jetnikove postolovčine“

Sprejemni izpit za I. razred na drž. realni gimnaziji v Novem mestu bodo 23., 24. in 25. junija, in sicer bodo 23. junija prišli na vrsto predvsem tisti učenci, ki stanujejo izven Novega mesta. Prošnje za pripustitev k sprejemnemu izpitu bo sprejemalo ravnateljstvo 19., 20. in 21. junija ob 8–12. Prošnje je treba kolkovati z desetindinarskim državnim kolkom ter jim priložiti rojstni list in spričevalo 4. razreda ljudske šole. Kdor je pa obiskoval že višjo ljudsko šolo ali meščansko šolo, mora priložiti tudi zadnje spričevalo te šole poleg spričevala o dovršeni ljudski šoli. Prinesti je treba spričevala ne knjižic. Rojstnim listom v tujem je-

ziku (razen v latinščini) mora biti priložen sodno potrjen prevod. Priloge morajo imeti vsaj štiridinarski državni kolek (tudi v primeru, če je bilo spričevalo izdan zaradi uboštva brez takse). Če je na rojstnem listu samo cerkveni kolek, je treba tudi rojstni list kolkovati še s štiridinarskim državnim kolkom. Samo otroci invalidov so prosti vsake kolkovine, če se izkažejo s potrebnim potrdilom. Zunanjii učenci se lahko priglasijo tudi pismeno in naj pridejo k izpitu 23. junija ob 8 zjutraj. Da ne bo zakasnelih prijav, se opozarjajo zunanjii učenci, naj odpošljejo svoje prijave vsekakor že pred 19. junijem. K sprejemnemu izpitu bodo priščeni učenci, rojeni v letih 1928, 1929, 1930 in 1931.

Sprejemni izpit za I. razred na II. ženski realni gimnaziji v Ljubljani (Resljeva cesta 10) bo 24. in 25. junija ob 8 v poslopu državne učiteljske šole na Resljevi cesti 10. Prošnje za pripustitev k sprejemnemu izpitu, naslovljene na ravnateljstvo in kolkovane z desetindinarskim kolkom, se bodo sprejemale v ravnateljevi pisarni 20., 21. in 23. junija od 8 do 11, in sicer 20. od A–L, 21. od M–R, 23. vd S–Z ter zamudniki. Prošnji, ki naj bo pisana na vzorcu, ki se dobi pri šolskem slugi in na celi poli, je priložiti krstni list in spričevalo o dovršenem 4. razredu osnovne šole. Sprejemale se bodo učenke, rojene v letih 1928–1931. Pri oddaji prošnje bo vsaka učenka izvedela, kdaj in kje delala izpit.

Službeni list št. 153 z dne 7. t. m. objavlja kr. zakon z dne 7. junija 1941-XIX, št. 454, o veljavnosti ukrepov in odredb, izdanih od italijanskih okupacijskih oblasti v Ljubljanski pokrajini. Kr. zakon, ki je zadobil veljavnost z dnem objave v Službenem listu, odreja med drugim, da veljajo v Ljubljanski pokrajini odredbe, že navedene v prvem odstavku člena 6. Kr. zakona z dne 18. maja 1941-XIX št. 452 Ta člen navaja, da »ostanjo do nove odredbe v veljavi ukrepi, izdani od italijanske okupacijske oblasti, z izjemo onih, ki se tičajo vojaških potreb«. Med temi ukrepi je posebne važnosti vsebina čl. 14. naredbe Duceja, Prvega Marsala Cesarstva, Poveljnika čet na vseh frontah, z dne 17. maja 1941-XIX, ki odloča, da »se od 10. junija 1941-XIX dalje zopet vzpostavijo zakoniti ali dogovorjeni roki in predpisi, o katerih je bila predpisana odgovoditev s členom 3. naredbe z dne 24. aprila 1941-XIX. Kakor je znano, se je s predhodno bansko naredbo odredila odgovoditev gori navedenih rokov od 25. marca do 30. aprila. Ker se je s čl. 1. naredbe Duceja z dne 24. aprila odredila veljavnost prejšnje zakonodaje, v kolikor ni nasprotovala poznejšim odredbam, se mora smatrati, da se od danes vzpostavijo predpisi in zakoniti roki, odgovodni s 25. marcem t. l. Službeni list za

Ljubljansko pokrajino objavlja z današnjim dnem besedilo Ducejeve naredbe z dne 24. aprila 1941-XIX, Kr. zakona z dne 18. maja 1941-XIX št. 452 in besedilo Kr. zakona z dne 7. junija 1941-XIX št. 454.

— »Tovarištvu, podporno društvo finančnih uslužencev v Ljubljani sporoča, da bo imelo 11. redni občni zbor v petek 27. junija 1941 ob 19.30 v beli dvorani hotela »Unisce« v Ljubljani, s sledenjem dnevnem redom: 1. konstituiranje občnega zborna; 2. poročilo odruba o društvenem delovanju in poročilo o letnem računskem zaključku; 3. poročilo pregledovalcev računov; 4. dopolnilne volitve; 5. predlogi odruba a) da ostane višina pristopnine in letne članarine nespremenjena, b) da se od 1. julija dalje zviša redni mesečni prispevek za posmrtninski sklad za 1–2 din., c) da ostane višina dajatev društva nespremenjena, d) da ostane mesečni prispevek za bolniški sklad nespremenjen; 6. pritožbe ter predlogi članstva, ki se morajo društvenemu odrbaru pismeno sporočiti vsaj 8 dni pred občnim zborom; 7. slučajnosti. V primeru neslepčnosti bo pol ure pozneje na istem kraju in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepal veljavno ob vsakem številu prisotnih članov.

Profesorski odrbor za socialno pomoč v Ljubljani nujno poziva vse profesorje oz. njihovo, ki so se po 1. aprili t. l. naselili v Ljubljani, naj se takoj zglasijo na 1. moški realni gimnaziji v Ljubljani (Vegova ulica), da bodo izpolnilne nove prijave za policijo. Tisti pa, ki ne živijo v Ljubljani, naj se nemudoma javijo svojim občinam.

— Dr. Flajs Jože, specialist za notranje bolezni, ordinira v Ljubljani, Cigaletova ulica 11, pritičje (poleg sodišča).

Ponovno opozarjam na prelepe duhovništvene vrtnice: »Luč sveta« — 15. junija izide nova številka dinarskih »Knjižice: Dolores ali verniki brez duhovnika. Večja naročila pravočasno pošljite. Obe knjižici toplo priporočamo.

Podporno društvo zeleniških uslužencev in upokojencev v Ljubljani, Sv. Petra 25, obvešča svoje članstvo Ljubljanske pokrajine, da posluje še dalje tako kot doslej in tudi redno izplačuje posmrtnine. Članstvo se naproša, da redno plačuje članarino na isti način kot do sedaj.

Deževni Medardovi dnevi. Ni mogoče napovedovati, kakšno vreme bo vladalo v juniju, v mesecu velike košnje. Od nedelje naprej je bilo splošno deževno. V sredu zjutraj je valovila nad barjansko ravno gosta megla. V juniju je meteoroški zavod zaznamoval že šest deževnih dni s 34,5 mm dežja. Največ dežja je bilo od torka zjutraj do srede zjutraj. V 24 urah je padlo 13,6 mm dežja in je bil ta dan najdeževnejši v tem mesecu. Zjutraj in določno v sredo je bilo razmeroma hladno. Po planinah je zapadel nov sneg.

— Deklico za svojo. Desetletna ljubka deklica — brezdomka — išče dobrili ljudi, ki bi jo vzeli za svojo, ker nima nikogar, ki bi jo skrbel. Doslej so jo imeli pri sebi dobrili ljudje, pa zaradi spremenjenih razmer tega več ne zmorcejo. Je lepo vzgojena, obiskuje 3. razred ljudske šole, je izvrstna pevka in vedno vesela. — Naslov v uredništvu »Slovenca«.

Procesija sv. R. T. v stolnici

Na praznik presv. Rešnjega Telesa bo ob 8 v stolnici slovensa pontifikalna sveta maša, ob 8.45 bo ob lepem vremenu šla procesija po naslednjih ulicah: Pred škofijo, Stritarjeva ulica (pred franciškansko cerkvijo I. blagoslov), Wolfova ulica, Kongresni trg (pred spomenikom presv. Trojice II. blagoslov — tega blagoslova se bo udeležila tudi tista sloška madina, ki se bo že prej tu zbral), Vegova ulica, Emmonska cesta, Cojzova cesta (pred Šentjakobskim znanimanjem III. blagoslov), Stari trg Mestni trg (pred mestno hišo — magistrat — IV. blagoslov).

Razvrstitev:

Društva. 1. Prosvetna zveza z zastavo; 2. Ženska zveza; 3. Prosvetna Ljubljana-mesto s praporom; 4. Vajenški dom; 5. Katoliško mladensko društvo; 6. Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov; 7. Steg skavtov Ljubljana III.; 8. privatni nameščenci; 9. zastopstvo Akademike zvezne, katoliška akademika društva, katoliško akademsko starešinstvo.

II. Bandero Naše ljube Gospe. 1. gojenke čš. šolskih sester; 2. Poselska zveza s praporom.

III. Ženske Marijine družbe. 1. Dekliška Marijina družba iz Lichtenturna; 2. Dekliška Marijina družba; 3. Uršulinska dijaška Marijina družba; 4. Kongregacija gospodinčen in gospa pri oo. jezuitih; 5. stolnica kongregacije.

IV. Bandero presv. Rešnjega Telesa. 1. Dijaška kongregacija pri oo. jezuitih; 2. stolne dijaške kongregacije; 3. kongregacija »Zgodnja Danica«; moške Marijine družbe; stolna Vincenc konferenca.

V. Narodne noše; dečki in deklice s cvetjem.

VI. Kraljevi Karabinjeri z godbo.

VII. Zastopstva stanovskih zbornic in drugih javnih korporacij; ravnatelji in nastavniki srednjih, meščanskih in strokovnih šol. Direkcija pošte in telegrafa; poštna hranilnica; finančna direkcija in zastopstvo mestne kontrole; državno tožilstvo, apelacijsko sodiščo; akademski senat in profesorji.

VIII. Sovjet Ljubljanske pokrajine — Mestni župan z občinskim svetom.

IX. Ljubljanska oltarna mladina; duhovščina, Prezviteni z Najsvetejšim.

X. Visoki Komisar s tajnikom-šefom kabinetata, Armandi Poveljnik s šefom generalnega štaba, Poveljni Diviziji s šefom generalnega štaba, Fašistični Podstolni, konzularni zbor, Brigadni General in generalni konzuli Prostovoljne milice za narodno obrambo, podprefekt, Polkovniki Kralj. Armade in konzuli Prostovoljne milice za narodno obrambo, načelniki oddelkov Visokega Komisarijata, častniki Kr. Vojske po času, državni in samoupravni uradniki skupine A.

Vsi udeleženci korakajo v širistopih.

Verniki ob ulicah, kjer se pomika procesija, se vljudno naprošajo, da iz spoštovanja do evharističnega Boža okrasne in razsvetle okna na cesto. Naprošate se, da procesije ne trgate. Krščanski takst zahteva, da se moški odkrijejo in da verniki poklenejko, ko nese Najsvetejše mimo.

Na dan presv. Rešnjega Telesa bodo v stolnici sv. maše od 4 do 8 vsake pol ure, nadalje pa še ob 9 in pol 12.

Zbirališče malih otrok, ki bodo potresali cvetje, je za stolnico. Matere naj pripeljejo v čas ob 8 do 8.45 le take dostojno oblečene otroke, ki si jih upajo izročiti v to določenim gospodinjam v varstvo in vodstvo med procesijo. Se pred končnim IV. blagoslovom jih bodo zopet dobole za stolnico.

Narodne noše se vljudno vabijo, da se v obinem številu udeleže procesiji presv. Reš. Telesa, ki bo v četrtek ob 8.45 šla iz stolne cerkve.

nastopil orkester Orkestralnega društva Glasbene Matice ojača s člani opernega orkestra na koncertu in bo izvaj

Ljubljana posluša Duceja

**Italijanska Vojska in prebivalstvo Ljubljane na Kongresnem trgu
Ognjevit poziv Poveljnika Armatnega zborna**

Ljubljana, 11. junija.

Zgodovinski govor Duceja je bil včeraj zazeten na Kongresnem trgu v Ljubljani. Mesto je že zjutraj razobesilo državne trobojnice, ki so dajale ulicam slovesen obraz. Ljubljana pa je pokazala svojo vdansost Italiji in Duceju ne same z zastavami, temveč z veličastno manifestacijo na Kongresnem trgu, kjer so se zbrali številne množice, da bi poslušali govor Duceja. Prvič je prebivalstvo nove pokrajine slišalo javno besedo Duceja. Iz velikih zvočnikov, ki so imeli v Ljubljani svoje posadke, je zvenel njegov govor, ki so ga prekinjale silne rimske množice, zbrane pred Beneško palačo. Ti izrazili navdušenja, ki so se razlegali v Rimu, so imeli tudi v Ljubljani svoj manifestant odmey: pridružilo se jim je spontano ljudstvo, zbrane na Kongresnem trgu, ter so se tudi v Ljubljani razlegali glasovi navdušenja in izrazili odobravanja.

Manifestacija na Kongresnem trgu je bila združena z veličastno revijo Italijanske Vojske. Pred 17 so napolnilo ves odprtih del trga mogočne kolone vojaštva, ki so korakale za godbami iz vseh smeri iz svojih bivališč ter se zlivale na trg, kjer so zavzemala svoja mesta ter tvorila končno mogočne četverokote, v katerih so stali vojaki v bojni opremi glava pri glavi, pred njimi pa poveljniki polkov in drugih edinj. Na Poveljstvu 11. armade v Zvezdi pa so se zbrali poveljniki Armatnega zborna Ekse, general Robotti, poveljnik mestne posadke general Orlando, ljubljanski župan dr. Rožman, ljubljanski župan dr. Adlešič ter predstavniki civilnih in vojaških oblasti. Z balkona palače, s katere vihra dan za danem kot simbol Italije in njenih Oboroženih Sil velika trobojica, se jim je nudil očarujč pogled na pro-

stran trg: v ospredju čisto zelenje pokojene trate, preprezeno z belimi stezami, v ozadju pa temnozelene uniforme in čelade vojaških trum — vseh edinje divizije Sardinskih Grenadirjev; temu središču pa so dajale lep okvir množice ljudi, ki so stale na cestah in hodnikih okrog Kongresnega trga.

Mirno, kakor kipi, so poslušale vojaške čete govor Duceja. Po končanem govoru je izpovedoval vojakom njihov komandant, poveljnik Armatnega zborna Ekse, general Robotti. Na rezek zvoka trobente so obstale čet v pozoru ter poslušale ogrevit poziv svojega visokega poveljnika, da bodo pripravljene vedno in povsod žrtvovati vse svoje moči in svoje življenje za domovino Italijo. Po vžigajočih vojaških besedah Ekse, generala Robottija so čete izrazile dolžno čast Kralju in Cesarju, Duceju in popolni italijanski zmagi.

Tako nato se je začel razvod polkov, ki so s svojimi godbami na čelu odkorakali v raznih emerih s trga. Razvijal se je ta odvod s tako strumnostjo, kakor da korakajo čete na paradi ter so imeli gledalci zopet priložnost občudovati izredno izvežbanost Vojnih Sil.

Tudi Ljubljanska pokrajina je slavila zgodovinski dan

Ne samo prestolnica Ljubljanske pokrajine, Ljubljana, temveč tudi vsi ostali večji kraji v naši pokrajini so proslavili današnji dan na slovesen način. V Novem mestu, Metliki, Kočevju in drugih večjih krajih, kjer so razmeščene vojaške sile, so bile razobesene zastave ter so bile manifestacije za Italijo in Duceja.

Po povratku iz Rima:

Slovenska delegacija se je vrnila s prijetnimi vtisi

>Slovenec< urenik je obiskal člane Sveti Ljubljanske pokrajine, ki so se včeraj vrnili iz Rima ter jih povprašal po vtisih, ki so jih dobili s poti po Italiji. Vsi udeleženci so se kako povhvalno izrazili o svojem bivanju v Rimu in so soglasno podčrtavali posebno sledče:

Organizacija naša poti v Rimu kakor tudi obiski pri raznih visokih osebnostih so bili najbolje urejeni. Vse je šlo točno po določenem načrtu. Nikjer nobene zamude in nepotrebna čakanja. Vse se je odvijalo strogo po določenem redu kakor dobro navita ura. Brez hrupa in nepotrebne tekanja in povpraševanja je bil tako določen spored, da je vsak član vedno vedel, kaj mu je storiti in kako se mora ravnati. Opazili pa smo tudi popoln red na želesnic in na vlačkah, ki prihajajo in odhajajo do minute, točno. Železen red je tudi na rimskih cestah, kar nikakor ni majhna naloga. Kajti Rim šteje že nad 1 milijon 300.000 ljudi in ima tudi še mnogo staršev in ožkij ulic. Toda povsod smo opazili strurno prometno organizacijo, ki jo ureja in nadzira prometna policija. Brezhibno snažne so tudi rimski ceste in ulice.

Drugo, kar moramo omeniti, — tako so nam izjavili udeleženci — je bilo očitno dejstvo, da smo prav povsod bili izredno ljubezljivo sprejeti. Vedeli smo, da so Italijani gostoljuben narod, toda razumevajoč dobrohotnog, s katero je naša delegacija bila sprejeta celo od najvišjih predstavnikov fašistične Italije, je na vse napravila najglobljiv vtis. Posebno velja to za obisk pri Duceju, o čemer pa je >Slovenec< že poročal. V resnicu so se oblasti in organizatorji obiska iskreno potrudili, da smo se v Rimu počutili kot dragi in dobrodošli gostje.

Vendar pa smo korak za korakom občutili, da nam je na stežaj odpirala vsa vrata, kjer smo potrkal, zlasti osebnost našega Visokega Komisarja, Ekselencija Grazijolija. Stoparji v Rimu smo lahko opazili, kako je povsod in na najvišjih mestih uvaževali in spoštovan in kako neomejeno zaupanje uživa.

Naslednji vtis, ki se je nas vseh neposredno dojnil, pa je mrzljiva delavnost na vseh poljih, ki jo Italija razvija tudi sedaj med vojsko. Zdaj se ogromne nove palade, kakor n. pr. velikanski novi rimski kolodvor, a ne le v Rimu temveč tudi po drugih mestih. Grade se ceste, izboljšujejo pota, uravnavajo potoki, izsušavajo močvirja. Cela Italija, kar smo je pregledati mogli iz vlačka, je kakor skrbno obdelan vrt. Prav vse je obdelano, vsak košček zemlje je izoran in prekopan. Letina kaže zelo dobro, v okolici Rima pa pšenica že dozoreva. V glavnem je letosnji pridelek že rešen. Po površni enitvi je mogoče sklepati, da bo obilen in da kruha ne bo manjka.

In končno so še v enem soglašali vsi člani Sveti Ljubljanske pokrajine: Italiji se ni treba

bati za ljudski naraščaj! Kdor opazuje življenje v samem mestu Rimu, potike zdrave in veselo mladine, ki se preliva po ulicah, ki je ponosa na svojo mlado moč in vesela življenja, mora priznati, da Italijani spadajo med mlade narode, katerih živiljenska korenina je zdrava in neizrabljena. Italijani so narod, katerega očetje in matere imajo veselje in ljubezen do družine in katerega otroci imajo pogum do življenja. Takim narodom se ni treba dati za svojo usodo in svojo bodočnost!

V Št. Vidu pri Stični je umrl 10. junija upokojeni župnik in zlatomašnik Žnidaršič Anton. Rojen je bil 12. januarja 1862 v Dobrepohjah. V mašniku je bil posvečen 19. julija 1890. Kot kapelan je bil nastavljen v Fari pri Kostelu. L. 1892 je bil imenovan za župnika v Osilnici. Od 1. 1902 do 1912 je bil župnik v Beli cerkvi in od 1912 do 1936 župnik v Štangji. L. 1936 je bil upokojen in je bival nekaj čez eno leto v Žalni in čez tri leta v Št. Vidu pri Stični. Rajnki gospod je deloval povsod zelo vneto: v šoli, v cerkvi, v spovednici. Povsod so ga splohovili zaradi njegovej jurečnosti in skromnosti. Bog mu obilno poplačal. Pogreb bo v petek, dne 13. junija v Dobrepohjah.

Gospodarstvo

Izredni dodatki delavstvu podjetij Montecatini. Svojim 78.000 delavcem je podjetje Montecatini izplačalo posebne dodatki, ki so jih dobili vsi nameščenci, ki imajo do 2000 lire plače. Vsi delavci so dobili posebno plačo za 14 dni, očenjeni z otroki pa tudi odgovarajočo.

Izredni dodatki delavstvu Fiat. Tudi veliko podjetje Fiat je svojim 70.000 delavcem izplačalo znatne izredne podpore.

Delegacija nemškega Werberata v Italiji. Te dni se mudi v Italiji delegacija Nemškega sveta za propagando, katero vodi vodja tega urada, prof. Henrik Hunke.

Izvoz kave iz Italije. Carinski organi opozarjajo, da brez posebnega dovoljenja ministrica ni mogoče izvajati kave iz svobodnih

skladnišč. To se nanaša tudi na izvoz kave za potrebe ladijskih moštev.

Nemške državne finance. Nemški listi prinašajo izvajanja nemškega finančnega ministra grofa Schwerina-Krosyka o nemškem finančnem položaju. Iz izvajanj je razvidno, da so davčne reforme od 1935—1938 zelo povečale finančno moč Reicha. Zato tudi državni dolg, ki je znašal v začetku leta 1941 samo 79 milijard mark, ni težko breme. Razen 1.5% je ves dolg notranji državni dolg. Od septembra 1939 do januarja 1941 je obtok bankovcev narastel od 13.8 na 15.8 milijard mark, kar pa je opravljeno s povečanjem nemškega ozemlja in povečano gospodarsko močjo Nemčije.

Racioniranje v Grčiji. V Grčiji so vpeljala oblastna karze za živila, zlasti za kruh, nadalje za oblačilo in obutev.

Kmetijska mobilizacija v Romuniji. Oblastna so odredila izvajanje zakona o kmetijski mobilizaciji v Romuniji.

Radijsko postajo v Skoplju so prevzeli Bolgari. Bolgarija hoče upoštevati šest novih radijskih postaj v Traciji in Macedoniji.

Ravnatelj Dokler - 70 letnik

Ljubljana, 11. junija.

Zdrav in zadovoljen obhaja danes v krogu številne družine 70-letnico svojega živiljenja ravnatelja učiteljišča v p. g. Anton Dokler. Po njegovem hitrem kopraku po mestnih ulicah ali navkreber na Smarno goro, po vederosti in delavnosti mu človek sedmero krijev ne bi prisodil. Pa je le res, da je njegova živiljenska pot precej dolga: od Višnjega vasi pri Celju, kjer je bil rojen 11. junija 1871, preko celjske in novomeške gimnazije do univerze na Dunaju, kjer je 1892—96 študiral klasično filologijo in bil med prvimi člani ustanovitelji katoliškega akademškega društva >Danice<. Nadaljeval je svojo živiljenjsko pot dvalet let kot profesor v Kranju in Ljubljani in petnajst let kot ravnatelj v nezbrljivem živiljenskem učiteljišču v Ljubljani, dokler ni 1932 prišel zasljeni, četudi malo prehitri, pokoj. A tudi odjeli ne miruje. Svoje žuradne ure ima še vedno med knjigami — v Prosvetni knjižnici in marsikaterij, ki prihajajo in odhajajo do minute, točno. Železen red je tudi na rimskih cestah, kar nikakor ni majhna naloga. Kajti Rim šteje že nad 1 milijon 300.000 ljudi in ima tudi še mnogo staršev in ozkij ulic. Toda povsod smo opazili strurno prometno organizacijo, ki jo ureja in nadzira prometna policija. Brezhibno snažne so tudi rimski ceste in ulice.

Literarno se je g. jubilant udejstvoval na polju klasične filologije. Izdal je Slovarček v Ovidijevim pesmim (1909), Komentar k Ciceronovim govorom proti Katilinu (1910), nato pa sodeloval na profesorjev dr. A. Breznika in dr. Fr. Jereja svoje največje delo Grško-slovenski slovar (1915), ki je nedvomno eno naših najlepših klasičnih del. Svojih priljubljenih klasikov tudi med vojno in kot ravnatelj učiteljišča ni zapustil. Največ truda je posvetil študiju in prevajaju Platonev Države, ki je menda že našla svojega založnika, četudi so zadnji dogodki natis nekaj odložili. Poleg tega pa je pred nekaj leti po pobudi takratnega urenika dr. J. Debeveca sestavil obširno kazalo z 50 letnikom naše vodilne leposlovne revije Doma in slike.

Dobro znanje klasičnih jezikov pa je g. ravnatelju utrlo tudi pot mimo svetne antične živiljenske filozofije do bogatih virov cerkvene liturgije in askeze: rimski misal, zlasti pa Tomaz Kempčan sta njegova dolgoletna spremljevalec. Poleg vredne temperamente in zdrave konstitucije je le tudi živo versko prepirjanje, ne nazadnje Kempčanove besede o >okralj potic< (II, 12), edem izmed skritih virov tiste zadovoljne vedrosti in prijetne družabnosti, ki g. jubilanta odlikuje. Priljubljenemu šolniku in zavednemu javnemu delavcu naši iskreni: ad multos annos!

Sport

Namizni teniški turnir SK Korotana. Za 7. in 8. junij je razpisala table-tenis sekacija SK Korotana propagandni turnir. Zanimanje zanj je bilo veliko. Saj so napovedali udeležbo vsi najboljši slovenski ping-pongaši z Marinkom na čelu. Celo dva Zagrebčana, ki sta se te dni mudila v Ljubljani, bi prišla. Neverificiranih igralcev pa se je priglasilo nad 20. Turnir se klub temu ni vršil. Kajti 7. junija ob 14.45 — torej na sam prvji dan turnirja konaj tri in tričetrt ure pred njegovim pričetkom — je Slovenska table-tenis zveza doставila prireditelju slednji dopis: »Slovenska table-tenis zveza Vam tem potom sporoča, da sta do nadaljnega suspendirana SK Mladika in ZSK Hermes, zaradi neizpolnjene dolžnosti naprav zvezni v Šolni sporazoma, da nimate ta dva kluba niti njeni igralci pravice nastopa na Vašem turnirju. V slučaju, da dovolite nastop suspediranim igralcem, zapade poleg drugih disciplinskih ukrepov tudi Vaš klub pod suspenz.« Tako Mladika prijavljenih igralcev ni poslala, od Hermežanov pa je prišel pogled le eden. Tudi zveza svojega založnika ni poslala. Zato se turnir ni vršil. Več se bo govorilo o vsej zadevi na izrednem občnem zboru STTZ, ki upamo, da bo v kratkem.

ZSK Hermes, damska in moška lahkootletska sekacija: Vsem članicam in članom sporočamo, da bo izredni občni zbor sekcije v petek, dne 13. t. m. ob 20 v salonom gostilne pri >Sokolu< (nasproti stolničevi). Moralna dolžnost vsakega zavednega člana je, da se občnega zobra udeleži. — Odbor.

Francoska lahkootletska. Na lahkootletskih prvenstvih v Toulonu so bili doseženi rezultati: 100 m Valmy 11 sek., 200 m Valmy 23 sek. 400 m Cerutti 52, 8; 1500 m Goix 4:14, 2; 3000 m Puzajon 8:47; 110 m zapreke Brisson 17 sek., disk Winter 45.63 m, skok ob palici Ramadier, Wintousky in Bormat, vsi 3.50.

Madrid gradi stadion. Sveto 200 milijonov petet bodo porabili v Madridu za gradnjo modernih športnih naprav; središče vsega bo ogromne stacione.

Radio Ljubljana

CETRTEK, 12. junija 1941-XIX: 8.15 Poročila — 8.30 Koncert cerkvene glasbe — 11. Petja sv. maša — prenos iz bazilike Marijinega oznanjenja v Firenzi — 12.30 Poročila v slovenščini — 12.45 Slovenska glasba — 14. Poročila iz Rima — 13.15 Uradno vojno poročilo v slovenščini — 13.17 Orkestralna glasba — 14. Poročila — 14.15 Vokalni simfonijni koncert — 14.45 Poročila o slovenščini — 17.15 Ambrošianski trio — 17.40 Različna glasba — 19.30 Poročila v slovenščini — 19.45 Simfonijna glasba — 20. Napoved časa, Poročila — 20.30 Komentar k dnevnim dogodkom v slovenščini — 20.30 Operna glasba — 20.40 Mavrične pesmi — 21.15 Orkester Strapini — 21.45 Orkester na godala — 22.15 Slovenska glasba — 22.45 Poročila v slovenščini.

Živi Bog med nami

Mnogo ljudi je, ki si ne morejo razložiti, zadaj da so nastali sedanji svetovni dogodki, zakaj so se celo narodi kar prevelili, kako da je toliko gorja in bede na svetu. Zmeraj obožujemo neke »druge« in se ne zavedamo, da smo krivci vse. Nagibi, ki so na dan vseh teh usod, pa izvirajo iz nekakšnega skrivnostnega božjega praznovanja, ki hoče vse, kar je v preteklosti gnilega in kar je v sedanjosti puhlega, temeljito odpraviti. Naša doba je dolgo bolheila na nekakšnih idealih, ki jih je vlačila za seboj. Sreherna majhna družba se je tako rekoč grela za kakim idealom, kakor se greje krasača pod kakim s mahom posramil in posramil na ogrevanem kamnom. Sreherno zlò dejanje — tako zdaj kot pred tisoč leti — neusmiljeno poriva pred seboj kak ideal, liki kon

Težave pri vojskovjanju v Libiji

Libijska velika pustinja, dolga celih 400 kilometrov, leži med Tripolitanijo in Egiptom ter otežuje prehod iz ene pokrajine v drugo. V vročih afriških puščavah, med katerimi spada Libijska puščava, nastajajo peščeni vetrovi, vroči, gosti in duščki. Segajo do 3500 metrov visoko.

Brez vode — smrt v 24 urah . . .

O težavah, s katerimi se morajo boriti v teh krajih, mi samo lahko pišemo in govorimo, prav pa jih pozna le tisti, ik jih je sam doživel. Le poglejmo, 40° C v senci! Povsod vidis sam razbarjen pesek, na obzorju pa morda slano morsko vodo. Tako je podnevi. Popolnoma drugače je ponoči. Takrat topota neznansko pada v solarje srečno zatočišče pred ledjenimi pustinjskimi nočnimi vetrovi. Ognja si ne smeš zakuriti. Vojna je in sovražnik bi ga lahko opazil. Tako je v 400 kilometrov dolgi libijsko-egipotiski puščavi, najbolj neusmiljeno suhi puščavi na svetu.

V Sahari klub vročini preostaja še 40% normalne vlage, v libijski puščavi pa le 18%! Tu življenje izpareva kakor voda. V tej puščavi najprej umreš od gladu: v 24 urah. Od devejnaštore, ki si jo preživel brez vode, ne moreš več hoditi, pri dvajseti uri se ti začne bliskati pred očmi, pri 22. uri nastopi nezavest, znanika smrtni. Po štirindvajsetih urah boš videl na mestu človeka, ki je bil prejšnji dan popolnoma zdrav, le še skrčen, izsušen okostnjak.

Bombe odkrivajo stare hiše

Neki letalec, ki se je udeleževal že bojev v teh krajih, je pripovedoval, da sta na vzhodni strani Libije samo Marsa Matruh in velika zelenica Siva, drugače pa je sama puščava. »Spomnjam se Sive,« pravi naš letalec, »pred sončnim zahodom, ko se kakor v krvi blešči tempelj Jupitera Amona, zgrajen iz rdečega granita, v studenih se blešči voda in palme mirno šeleste. Bombe, vržene na to zelenico, so odkrile neko zgradbo iz stare egipotske dobe. Siva je stara vsaj toliko kot Egipt in je bila vedno ključ za pot proti zahodu in vzhodu.«

Zemlja za letališča ni kaj prikladna. Nekaj jih je na obali, drugih pa takoreč ni. Podobno je s četami. Če delate cesto, je morate dvigniti vsaj dva metra nad skalo. Ako takega nasipa ne bo, tudi ceste čez teden dni ne boste več našli. Zasipal jo bo pesek. Letališča pa ne morete dvigniti in če bi ga tudi, bi ga pesek hitro prekril. Zato v tej puščavi sploh ni letališč s trdim vzletiščem. Na pustinjskih letališčih lahko pristajajo in se dvigajo samo lovski in ogledniški letala. Težki bombniki lahko vzlete iz trdnih tripolitanskih in cirenaških letališč ob obali. Tu so tudi naprave, ki jih je edino vredno bombaridati.

Morda bi kdo vprašal, zakaj se vojskujejo na libijsko-egipotiski meji le na obali in ne tudi v notranjini. Ravnino zato ne, ker tam ni nič pomembnega, kar bi bilo vredno bombardirati in tveganje za napad v teh krajih bi bilo preveliko ter nesrazmerno z možnimi uspehi. Cim globlje na jug namreč gremo, tem bolj prihajamo v zemljo, ki je samo dobro naravno zavarovana.

Majhna pomota v smeri, skoraj gotova smrt . . .

Mislite si, da imate močno letalo, opremljeno z najpopolnejšimi — ne popolnimi — aparati. Dana vam je naloga, dvigniti se in tristo milij od obale najti neko ladjo, ki je recimo srednjevelika. Zelo majhno je upanje, da jo boste našli. in to na morju. Sedaj pa si predstavimo pustinjo, kjer je vse enolično, zakrito. Kako boste tam našli kako skrito gnezdo? Skoro nemogoče je to.

Morda nam je še v spominu nesreča, ki je zadevala hrabro amerikansko letalko Amelijo Earhardt, ki je tolkla rekorde v vztrajnosti in dolgih letih, kakor da se igra. In njen konec? Nihče ne dvomi, da je vsa ona vedela, kaj se pravi, voditi letalo na velike razdalje. Pa je vendar na sredi Tihega oceanja zgrešila otok Howland in prav ta otok je bil bitnega pomena za njen orientacijo. Za letalko ni bilo več nobenega sledu. Še slabše je v neskončni puščavi. Tam ni skoraj nobenih točk, po katerih bi se ravnal letalec, zato navadno drvi po tem prostoru s hitrostjo 500 km na uro v neznanne nevarnosti. Ker se lahko pri tem zanese le na svoje instrumente v letalu, se lahko zgodi, da se zmoti morda za sekundo loka, pa je zaigral letalo in življenje. Taka napaka je tako majhna, da je še zapaziti ne moreš. Ker je pesek razgret, od njega pa še zrak, se letalec večkrat zmoti, zapade optični prevari in leti nad določenim ciljem, ne da bi ga opazil, kam? Morda se bo rešil, morda pa drvi v pogubo.

Navadni ljudje, ki prebijete vse življenje na zemlji in po sobah, nikdar ne računate s takimi fizičnimi lastnostmi človekovimi, je nadaljeval naš letalec. Toda v življenu je že tako, da človek ni popoln. Pravi junak ni tisti, ki izpolni kako morda res težko nalogu, pa se mu vendar ni batí smrtni. Junak je tisti, ki tvega, ki se zaveda nevarnosti, pa se vendar ničesar ne boji.

Letalo z dvema skeletoma — 100 m od karavanske poti

Naš letalec nam pripoveduje naprej, da je imel v prejšnji svetovni vojni nekega prijatelja, Francoza. To je bilo L. 1916. ko so Italijani in

Francozi skupno pomirjevali Tripolitanijo. Ta prijatelj se je z nekim drugim letalom pripeljal k nam iz Tunisa, nato pa se je zopet vrnil nazaj. Oba sta bila dobra letala. Toda pri povratku nista mogla najti karavanske poti, ki vodi iz Tetuhunine v Gadames. Tavala sta po zraku do poslednje kapljice bencina, nato pa sta prisilno pristala. Čez eno leto smo potem našli 100 metrov vstran od karavanske poti Tetuhunine—Gadames letalo in okostnjaka teh dveh letalcev. Toda nad puščavo je človek še manjši in nebogljeneši, kakor na zemlji. Neizmernega pomena sta v teh poljanah cesta in voda.

Za promet in preskrbo vojašta so neobhodno potrebne dobre ceste. Voda, tudi blatna in magnesija, je zelo redka. Treba jo je dovajati, iskati in kopati studence.

Tudi Napoleona je premagal pesek

Bonaparte je imel v Egiptu majhnega napsotnika. Samo nekaj Mamelukov in pustinjskih roparjev, sam pa je imel vojsko 13.000 izurjenih vojakov, peščev, konjenikov in topničarjev. Ta vojska je bila razmeroma okretna in se je vedela prilagoditi temu kraju tudi v puščavi, kjer ni bilo poti. Toda zmanjkalo je vode. Zato je napredovala le v velikimi žrtvami, človeškimi in gmotnimi. Največje izgube je imela v mulah. Bonaparte, ki je bil sam bolan in zmučen, je dal svoja dva konja za prevoz trena, sam pa je hodil peš po razgretem pesku, da se zvečer zaradi oteklin niti sezutti ni mogel.

Danes je vse motorizirano. Zgrajene so ceste. Toda moderna tehnika je iznala še drugo sredstvo, ki ograža tudi motorizirano vojsko — letala. Če letalec najde cesto in se je drži, bo prišel do kakakega studenca. Tam so vedno ljudje ali vsaj sledovi ljudi, ki brez vode ne morejo živeti. Tako se dogaja, da delavej popravljajo studence, letaličci pa jih vedno znova bombardirajo. Vedno jih napadajo zvezčer, tako da jih ponoči v temi ne morejo popravljati in se popravila zavlečajo.

Tako je torej po bojiščih v veliki libijski puščavi in takšno posebno vlogo ima letalstvo pri teh bojih.

Sedmorčki rojeni in - umrli

Na Portugalskem je te dni neka 39-letna žena, ki je že mati devetih sinov, rodila sedmorčke. Pa nobeden od teh sedmih novorojenčkov ni ostal živ.

Novi izum v gramofoniji

Argentinski inženir Grudo je iznašel novo vrsto gramofonske plošče, oziroma nov način gramofonske snimanja, ki pomeni pravčato revolucijo v tej panogi sodobne tehnike. Namesto dosedanjih gramofonskih plošč se uporablja neka posebna snov, ki je tanka kot papir in je nezgorljiva. Ta snov se lahko zvije kakor navadni časopisni papir. V bodoče bodo tudi listi lahko prinašali gramofonske posnetke zanimivih in važnih govorov. V Argentiniji je že ustanovljeno društvo »Fotokriptogonoc, ki bo izkorisčalo ta izum.

Milo je zelo staro

Zdravnik rimskega cesarja Galenus poroča, da so že Germani delali milo in ga uporabljali za pranje. Po zapiskih Plinijevev pa so že mnogo prej uporabljali milo Galci, delali pa so ga iz kozjega loja in bukovega pepela. V IX. stoletju je bil Marsikaj srednje industrije za milo. V srednji Evropi pa so ga izdelovali le doma iz luga, narejenega iz pepela ter iz živalske masti. To milo je grozno smrdelo. Sele mnogo pozneje so mu pričeli dodajati dišave. Ljudje pa dišečega mila dolgo niso marali, češ da le tisto milo kaj velja, ki smrdi.

Most med Sredozemljem in Perzijskim zalivom

Sirija je že izza davna važen most med Sredozemskim morjem in Perzijskim zalivom. Prva Sirija je mnogo večja, kakor današnji francoski mandat Sirija. Seda namreč od Male Azije pa do Sinajskega polotoka. Francoski mandat Sirija z Libanonom pa ima samo del te pokrajine. Sedanja sirska 350 km dolga obala sega od Aleksandrette na severu in gre potem proti jugu, kjer so pristanišča Latakia, Tarabulus, Beirut in Saida do palestinske meje. Od tod gre sirska meja vzhodno in severovzhodno ob Palestini, Transjordaniji in Iraku daleč gori proti severnemu Mezopotamiju, tu pa zavije zopet proti zahodu in teče nekako v smeri bagdadške železnice k sredozemski obali.

Prava Sirija sega le kakih 200 km v notranjosti od sredozemske obale. Kar sega preko Sirijske puščave in vse kar je onstran Evfrata, so dobili Francozi po svetovni vojni kot vojni plen. Severni del mandata pokriva gorove Ansarie, kjer bivajo islamski Nosarije. Južno polovico pokriva rodovitni Libanon: tu živi krščansko ljudstvo Maronitov in pa napol islamski Druzi. Po veliki globini ločen od Libanona leži Antilibanon, ki je večini gol in oblijuben le od pastirskega plemena z majhnimi kočicami. Vzhodni del gorovja Hauran tako imenovan Džebel Drus, je v glavnem srednješčko plemena Druzov. Na vzhodu sirskega mandata vidiš arabske Beduine, ki pasejo svoje črke po stepah in pustinjah.

Ce pogledamo na to ozemlje, vidimo, da je neenotnost prav tako v narodnem, kakor v pokrajinskem pogledu. Vsa ljudstva, živeča na prostoru sedanjega mandata Sirije, neizmerno ljubijo svojega, toda doslej se še nikakor niso mogla združiti. Med njimi so posebno velika rasna in verska nasprotna v sovražstvu. Ko so prevzeli mandat Francozi, so naleteli na žilav odpor. Nikdar pa se mislo dvignila vsa plemena naenkrat, marveč zdaj eno, zdaj drugo. Druzi so več let vodili krvavi boj za svobodo. V Damasku so izbruhnili odpori, ki so jih zadušili Francozi s topovi. Arabci so sovražili vse, kar je dišalo po mandatu, ker so se cutili prevarane za veliko arabsko cesarstvo, ki jim ga je antanta obljubila v prvi svetovni vojni. V zadnjih letih pa se je razmerje med Francozi in sirijskimi plemenami bistveno izboljšalo. Sovraštvo Arabcev se je obrnilo proti Angležem zaradi njihovega postopanja s palest. Arabci.

Palestino z Libanonom upravljajo Francozi iz Beiruta, pomembnega pristaniščega mesta ob Sredozemskem morju, ki ima okoli 250.000 prebivalcev in spada med najvažnejše sredozemske pristanišča. Kakih 100 km od Beiruta leži v notranjosti Sirije Damask s 300.000 prebivalci. Za Damaskom se dviga gorove Serki. Severni obronki gorovja Serki so prevrtni, kajti skozi te predstavlja napeljan petrolejski vod, po katerem teče del mosulskega petroleja na obalo v Tarabulus blizu Haife. Ob petrolejskem vodu leži tudi mesto Hom s 65.000 prebivalci. Severno od Homa na najdemmo še mesta Hama (40.000 prebivalcev), Latakia (20.000 preb.), Antakije (40.000) in Alep (Aleppo), ki ima 300.000 prebivalcev.

Promet je v Siriji razmeroma še kar dobro razvit. V Alepu se nadaljuje bagdadška železnica s progo Hava-Homs do Rejaka in od Homsa do Tarabulisa na sredozemski obali. Iz Beiruta teče ozkotorna železnica preko Rejaka v Damask kot zveza k hudeški železnici. Ta teče na sirskeh tleh do Dere. Cestno omrežje je 10.000 km dolgo, če vzamemo v pošte res dobre ceste. Od Antije, Latakije in Damaska je speljana cesta do Mosula v Iraku. Dve drugi cesti sta še: cesta Tarabulus-Homs, ki je speljana tik ob petrolejskem vodu in vodi v Irak, ter cesta Beirut-Damask-Dumer-Hit. Po vseh lahko vozijo tovorni avtomobili. Francozi so uvedli zračni promet iz Francije v Indonezijo. Zračna proga vodi skozi Beirut in Damask.

Gospodarsko življenje Sirije temelji na kmetijstvu. Tla za poljedelstvo niso preveč ugodna. Komaj 15% vse dežele lahko posejajo z žitom, ječmenom, ovsom in koruzo. V zahodnem Libanonu pridelujejo tudi olive, pomaranče, limone, fige, vino in sladkorni trst. Pri Alepu so se zadnje leta trudili z uvedbo bombažnih nasadov. Industrija je majhna, v Tarabulisu so tobačne tovarne. Izvažajo nekaj volne, živine kož in svin.

ZA DRUŽINO

Otroci vzgajajo starše

Otrok se nehote postavi ob stran očeta ali pa matere, kadar se ta dva pričkata. Navadi se na to, da vidi ali je oče ali mati krv razdora. Oče ali mati izgubila v njegovih očeh spoštovanje, otrok nima več tistega otroškega zaupanja vanju. Družinska vez, ki naj bi vse ude spajala v enoto, je razrahljana ali celo raztrgana.

Otrok jako trpi zaradi takih sporov, ki jih starši kmalu pozabijo in se potem čudijo, kako da se otrok tako čudno vede z njimi, pa ne vedo, da je njihovo vedenje spremeno otroku. Nekateri starši se spamefujo. Zaradi otrok se potem pričkajo na samem in med starimi očmi, da otroku prihranijo ponizevalni in bridični občutek, da bi bil priča, kako se starši kregajo. — Otrok je za svoj duševni razvoj potreben skladnega duha v domači hiši in hoče, da vidi v starših le ljudi, ki so bolj popolni, boljši in večji kot on. Pa ne le otrok, starši porušijo neomadeževano podobo v srcu otroka? Kakršne so oni kažejo otrokom, takšne jih bo otrok obdržal v spominu in ta spomin bo ali prijazen ali pa sovražen.

Ni napak, ko pravimo, da otroci drugače vzgajajo, kjer jih je več v družini. Prav tako pa otroci nehote vzgajajo svoje starše. Že koj po rojstvu ima otrok svoje zahteve do staršev. Očeta to ne zadeva v toliki meri, vendar otrok tudi njega neopazno »vzgaja«. Marsikaj si mora oče odreči, česar bi drugače brez nejevolje na noben način ne storil. Tudi od njega zahteva otrok žrtve, tem večje žrtve, čim večji postaja. Dohodki morajo že po prvem otroku zadoščati za tri osebe, in zahteva se večja. Večkrat se je treba odreči temu in onemu — zaradi otroka. V radosti za žrtvanje se snideva oče in mati in tvorita navadno obzidje okrog nebogljene deteta. Toda

otrok zahteva še več, zahteva od staršev, ki so jim dolžnosti do otroka resna zadeva, da sta najboljša na svetu. Zmeraj boli se skušata približati idealu, ki hrepenti otroku po njem, spreminja se, postane bolj strpljiva drug do drugega v dober zglez. Ker pa imata oba v srcu ideal svojih lastnih staršev, skušata biti njim enaka. Saj se šele zdaj do dna zavedata, kaj so jima bili starši in koliko so zanju žrtvali in pretrpeli.

Ta vzgoja staršev po otroku je zato tako dragocena, ker oživi v starših dobre kali, ki se mogoče drugače ne bi tako razvetele; vse čestnosti v starših postanejo po otroci boljše, plemenitejše in popolnejše. Požrtvovljnost staršev je navadno bogato poplačana z veseljem nad otroki, s streco, ki jo sleherni otrok podari staršem in z zadoščenjem, da bodo vzgojili dobrega, uporabnega človeka, ki bo nekoč zavzemal svoje mesto med svetom in ki bo nadaljeval njihov rod.

Pri procesiji sv. Rešnjega Telesa

spodrivamo svoje bližnje s prostora na soncu, pa se sami vseDEMENI tjaKaj? Dokler od samega »jazač pozbujamo na »tici!

Lepe, prelepne sanje o ljubezni narodov med seboj se skušajo zasidriti na tej zemlji, ki jo davi bridko spoznanje, ki je poročeno v trpljenju in bolečinah. Neuspešnost večletnega nasilja, trdščne sebičnosti in brezobjavnega povelenja svojega »jazača je povzročilo, da smo ljudje vendarle spoznali, da se človek ne sme pregrešiti nad svojim bližnjim, če nobe s tem samega seba najbolj oškodovati. Vendar je vsakdo v hudi zmoti, kdor misli, da je že dovolj, če le odlož

Otroški podlistek

Pravljice Božene Němcove

Pogumni Mikeš

(Nadaljevanje.)

Preden pa je minulo leto, je Mikeš prehodil že lep kos sveta. Nekega dne je prišel v žeželo, ki se mu je zdela za čuda znana. Utrjen je stopil v obcestno krčmo. Ko pa se je najedel in napisil, je vprašal, kaj se navadno vpraša, kaj je novega.

»O, novega pa, novega,« je dejal krčmar, »to že, da v našem gradu nič več ne straši.«

»Kje pa je ta grad, kjer je strašilo?«

»Pol ure odtod. Kdo ali kaj je tam strašilo, nihče ne ve, ker mnogo let ni smel nihče stopiti vanj, če ni hotel biti takoj mrtev. Ker pa se je vsak že od daleč ognil gradu, je postalokrog njega vse pusto in z grmovjem porastlo. Ni še dolgo od tega, kar se je raznesel glas, da tam stanuje krasna gospa, h kateri sme stopiti vsak, tudi revež. Kako se je to zgodilo, nihče ne ve. Od tega dne se tam zbirala vedno dovolj ljudi, toda gospa je vedno žalostna in otožna ter nikam neče iti. Koliko ženinov jo je že zaprosilo za roko, toda ona je vse odbila.«

»Menda pa ne bo!« je rekel Mikeš, kajti takoj mu je padlo na misel, kdo naj bi bila ta gospa. Vzel je polovico prstana, ki mu ga je dala svoj čas stvara, vrgel ga je v kupico, dolil vina in jo podal krčmarju z besedami: »Nesi to vino gospe v grad in ji reci, naj ga izpije na zdravje svojega rešitelja. Ko to naročilo opraviš boš dobil krasno napitnino.«

Krčmar se ni obotavljjal, vzel je kupico z vinom in šel v grad. Preden pa je minula ura, je obstala pred krčmo čudovito lepa kočija, iz katere je skočila prelepa gospodična. Bila je to ona grda stara - baba, sestra obe kraljčin. Na dnu kupice, ki jo ji je prinesel krčmar, je namreč našla polovico prstana. Veselje je pripljalo sem, da čim prej kaj zve o svojem rešitelju, katerega je tako žalostno čakala. Kako se je zveselila, ko je stopila v sobo in takoj spoznala svojega prijatelja. Mikešu se je prav tako od radosti v glavi zvrtelo, ko ga je lepa gospodična pozdravila. Ta hip je tudi blagoslovil domislek svojih hudobnih tovarišev, kajti brez te nakane bi ne ostal v podzemlju in bi ne rešil tako lepega bitja. Od samega veselja je malo manjkalo, da ni planil krčmarju okoli vrata.

Drugi dan so slavili v gradu zaroko in takoj tretji dan svatbo, na katero je bil povabljen tudi krčmar. Po svatbi pa je Mikeš odpeljal svojo dragu ženo k njenim staršem, ki sta bila v velikih skrbah, kaj je s tretjo hčerkjo, o kateri ni bilo ne leto in dan nobenega glasu. In prišla sta ravno pravi čas! Ko sta prišla do glavnega mesta, kjer je vladal oče, sta slišala po ulicah veselo vpitje in vriskanje, igrala je godba ter je bil ves grad okrašen z rožami in prevlečen z rdečim blagom. Vprašala sta ljudi, kaj naj to veselje pomeni. In odgovorili so jima, da bo poroka obh kraljevskih hčera z dvema tovarišema, ki sta ju rešila. In novoporočenca sta pohitala h gradu, da bi preprečila neljubi poroki. Skoraj so omedeli — starsi in bledi nevesti od veselja, tovariša pa od nemilega presenečenja — ko je za služabniki stopil pred vrata Mikeš z mlado gospo, najmlajšo kraljčino pod roko.

»To je moj rešitelj in moj mož,« je rekla princeska, ko je izpod roke svojega moža padla v naročje staršem in sestram.

»In on je tudi najin rešitelj, ne pa ta dva lažnivca!« sta tedaj izdali tudi drugi dve sestri, ki sta ob Mikešovi prisotnosti dobili poguma. Vsi so se ozrli, toda ženina sta bila že bog ve kje. V prvem hipu sta vedela, kaj ju čaka, zato sta sedla takoj na brza konjiča in oddirjala. Nihče jima ni branil, nihče ju tudi ni zasledoval, pa tudi nikomur ni bilo žal za njima.

Tako sta se našla dva ženina, ki sta ugajala nevestama, ter se je še ta dan praznovala zaroka, čez nekoliko časa pa tudi poroka obh sester.

Nato se je Mikeš vrnil na svoj dom po svoje starše ter se z njima in ženo naselil v novem gradu, kjer je mirno živel. Prvega sina je morala dojila tako dolgo dojiti, da je mogel dvigniti sedemcentno železno palico, ki so jo v dvorski orožarni hranili za večen spomin.

Konec.

igra se je družila z globoko pojmovano oblikovanostjo v petju. G. Betetto je bil v tej predstavi najmočnejši in ni ničesar dodati. Ga. Kogejeva kot Dulcineja je bila dobra. Njena igra se vedno zboljuje in zgublja vedno na nepristni teatralnosti. Tudi v pevskem pogledu je zadnje čase boljša, zlasti v višinah, ki so mehkejše, z boljšim dihanjem je omogočeno znatno boljše oblikovanje

fraze. Njeno petje postaja zato mirnejše in muzikalno doslednejše, estetsko učinkovitejše. Ostale vloge so še dobro izpolnili: ga. Ivancičeva kot Pedro, gg. B. Sancin in M. Sancin kot Rodriguez ter Juan, gdč. Polajnarjeva kot Garcias, dalje gg. Anžlovar kot poglavar razbojnikov, Jelnikar in Simončič kot slugi. — Predstava je v celoti zelo dobra.

LA SCHIAVITÙ
del ferro e del carbone
È INFRANTA

Nella classifica mondiale della metallurgia leggera, l'Italia marcia verso i primissimi posti. L'alluminio, metallo italiano, è sempre più largamente impiegato, puro e nelle sue leghe, al posto del rame, del ferro e dell'ottone. Fra le materie prime di nostro possesso e di nostra valorizzazione, l'alluminio è il metallo più squisitamente autarchico.

IN TUTTE LE INDUSTRIE - PER TUTTI GLI IMPIEGHI
PER TUTTE LE PIÙ IMPENSATE APPLICAZIONI

ZASUŽNENJA
železu in premogu
italijansko lehkovo vino, rabijo
vedno bolj in bolj; bodisi čist, kot
v svojih zmehih, nadomestuje ba-
ker, med in železo. Med prvinami,
ki jih posedujemo, je aluminijski kar
najbolj avtarkična kovina!

V VSEH INDUSTRIJAH - ZA VSAKO PODOVJEZJE
V VSEH MOGOCIH UPORABAH

ALLUMINIO

ALUMINIUM

metallo del dominio gospodrujoča kovina
È COMPLETAMENTE ITALIANO JE POPOLNOMA ITALIJANSKA

Poizvedbe

za živali

Iščem konja

Iščem konja prama temno rdeč griva in rep črn, žig st. 75, visok 159 cm. Sporočila proti nagradi 1000 din na Gornik Jože, Kot 3, p. Ribnica na Dolenjskem.

1000 din nagrade dobijo, kdor mi sporoči, kje se nahaja konj pram, oddan 16. art. polku 10 bateriji. Kdor sporoči, kje se nahaja, dob 1000 din nagrade. — Lekan Alojz, Preserje št. 18, pošta Lukovica.

Green:

Luč in tema

Draga moja prijateljica! Nahajam se v veliki zadregi, to vam moram povedati, ker vam, da me ljubite. Natančneje vam ne morem pisati, a nekaj vas prav iskreno prosim. Uničite vse, kar imate spravljenje, še danes. Dovoljenje od strani druge osebe ni s tem v zvezi, vi morate ubogati Izgubljena sem, če se obotavljate. Izpolnile mojo prošnjo in rešite ono, ki vas ljubi.«

Pismo je bilo naslovljeno na gospo Beldan in oddano v Newyorku. Brez datuma in podpisa, a jaz sem takoj spoznal rokopis. Pisala je Mary Leavenworth.

»Zelo sumljivo pismo,« je rekel suhoporno Dolgi nos, »a zelo krepak dokaz za ono, ki ga je pisala, in za ono, ki ga je sprejela.«

»V resnici grozen dokaz! sem odvrnil. »Ko bi slučajno ne vedel, da govorji o uničenju nekaj čisto drugega nego vi mislite, namreč nekih listin, ki so bile zaupane gospo Belden.«

»Ali ste o tem prepričani, gospod?«

Seveda, a o tem kasneje! Zadnji čas je, da odpošljite brzojavko in da greste na komisariat.«

»Kakor ukazujete,« je dejal ter odšel.

Dobil sem gospo Belden na hodniku. Tožila je nad groznim položajem, kaj bodo sosedje govorili o njej, kaj bo mislil župnik, in želeta bi rajši umreli, kajkaj pa vmešavati se v tuje zadeve.

Kmalu se le dela potolažiti. Prisili sem jo sesti in poslušati.

»Samo škodovati si boste, če se daste prevladati od čustev.«

Razložil sem ji vso zadevo in jo vprašal, če ima koga, ki bi se potegnil zanj.

»Ko mi je to zanikala, sem ji obljudil, da

se bom jaz zavzel zanj, če mi vse odkrito zaupa, kakor to prilika zahteva. In na moje največje začudenje je bila pripravljena izpolnitvi moje zahteve.

»Skrivnosti v mojem življenju je mnogo, je pripovedovala. »Zdi se mi, da bi moral po vedati vsemu svetu, kar sem storila za Mary Leavenworth. A prej mi se povejte, v kakšnem položaju sta obedive. Nisem se upala vprašati, še manj pa pisati. Časopisi mnogo pišejo o Eleonori, o Mary nič, pa mi vendar le Mary piše o nevarnosti, ki ji preti, ako se zve za neka dejstva. Kaj je res?«

»Gospa Belden,« sem odgovoril. »Eleonora je prišla v tako nevarnost, ker ni hotela povedati vsega, kar so zahtevali od nje. Mary — — — o njej ne morem nič reči, dokler ne vem, kaj mi boste povedali. Od vas morem zvedeti, kaj je Hana vedela o umoru in kaj jo je privredoval, da je pobegnila iz Newyorka.«

»Ne boste mi verjeli, da mi nio tem ničesar znanega. Tudi ne vem, če je Hana kaj vedela o umoru. Nekaj mi je pravila, ne da bi jo bila vprašala zato. Rekla mi je samo, da bi bila rada po želji gospodične Mary Leavenworth, nekaj časa tukaj skrita. In ker Mary iskreno ljubi, sem bila tako slabotna, pa sem ji izpolnila željo, a ...«

»S tem hočete reči, da ste Hana skrivali samo na besedo Mary Leavenworthove, vedoč za tajen umor, a da je niste ničesar vprašali o tem groznom dogodku?«

»Da, gospod, spraševala sem jo. Misila sem, če sem pošilja Hano, ima zato tudi važne razlage — in in — sedaj vam ne vem povedati, sedaj se je vsa stvar popolnoma zaobrnila.«

»Vaše postopanje je bilo zelo čudno, kaj ste slepo ubogali Leavenworthovo.«

»O, gospod, je vzdihnila, mislila sem, da vsem vse. Mary je divna ženska, ki se je iz višine spustila do mene, da občuje z ubogo žensko in me ljubi, a na ta način me je lahko

navezala na zločinca. Kako naj odbijem prošnjo osebi, ki me tako ljubi in jaz njo.«

»In vi ljubite Mary Leavenworth, čeprav mislite, da je zmožna zločina?«

»Tega ravno ne trdim, mogoče je z zločinom v zvezi, a ona gotovo ni storila umora.«

»Gospa Belden,« sem vprašal resno, »kaj veste o Mary, da se tako poteguje zanj?«

Bledina ji je izginila z obraza in rdečica kakor sveža krije obličeje.

»Ne vem veliko odgovoriti na to vprašanje. Dolga povest je.«

»Nič ne de, samo pripovedujte!«

»Vsa nesrečna je v tem, da se nahaja Mary v veliki nevarnosti, katere jo je mogla rešiti samo smrt njenega ujca.«

»In kaka nevarnost je bila?«

Najni razgovor je prekinil Dolgi nos, ki se je bil vrnil in stopil je bil na verando.

Pustil sem za trenutek gospo Belden in stopil k njemu.

»Kaj je? Ali ste bili pri oblasti? Ali je preiskovalni sodni doma?«

»Ne. Moral se je odpeljati kakih deset milijonov na mesto neke nesreče in predolgo bi trajalo, če bi hotel ili ponj.«

»Tako? Morda je slabă pot?«

»Zelo slabă! Peš bi prej prišel nego z vonom.«

»Tem bolje za nas,« sem dejal, »gospa Belden mi je obljubila pripovedovati dolgo povest in ...«

»In vi želite, da vas pri tem ne motim, saj razumem.«

In odšel je k vratom.

»Ste brzovljili gospodu Gryceju?«

»Da.«

»Mislite, da pride.«

»Gotovo.«

»Kdaj pa pričakujete?«

»Zaradi vas ho že ob treh tu.«

Pokril si je klobuk in je odšel na ulico

kot človek, ki ne ve, kako bo preživel dan brez dela.

Vrnil sem se k gospo Belden, povedal ji, da koronerja ni doma in da se ne bo tako hitro vrnil. Ob tem času mi lahko pripoveduje obljubljeno dolgo povest.

A pripovedovala ni nič drugega, nego o poroki Claveringa z Mary, kar mi je bilo že itak znano ...

XXVIII.

Nepričakovano priznanje.

Ko mi je gospa Belden povedala vse, kar je vede o Mary in Claveringu, je naenkrat obmolknila. Čeck nekaj časa sem jo vprašal, kaj je bilo mogoče vzeti Hano v hišo, ne da bi bili opazili sosedje.

»Prišlo je takole,« je odgovorila. »Bila je temna, hladna in deževna noč in jaz sem bila zgodaj legla v posteljo. Okrog ene po polnoči je nekdo potrkal na moje okno tik moje postelje. Mislec, da se je v bližini dogodila kakšna nesreča, sem vstala in vprašala, kaj je. Jaz sem, Hana, sobarica Leavenworthovih, prosim vas, spusnite me noter, se je glasil tih glas. To me je presenetilo. Glas mi je bil znan, pa sem ji odprla. In kako sem se bila prestrašila. Hana blela ko smrt: bila je bolj podobna duhu nego živi podobi.«

»Hana! sem vzkliknila začudena. Kaj se je zgodilo? Kaj vas je pripeljalo semkaj ob tej uri?«

»Poslala me je gospica Leavenworthova, je odgovorila naučeno. Dejala je, da me boste imeli v svoji hiši, a nihče ne sme vedeti zame!«

»Zakaj? Kaj se je zgodilo?«

»Tega vam ne morem povedati! Prepovedano mi je

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; temeljovanski oglasi 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoke peitna vrstica po 3 din. — Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe

Dobe:

Krojaškega pomočnika izurjenega za velike kose in damska dela, iščem za takoj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 8761.

Diplomiranega inženirja in polirja za planinske ceste in zidavo tunela — se išče. Ponudbe upravlja »Slov.« pod »Podjetje« št. 8740.

Službe

Iščejo:

Reven abiturijent išče primerne zaposlitve čez počitnice, ker nimam možnosti, da bi se vrnil domov. Naslov se dobi na upravi »Slovenca« pod št. 8692.

Gospodinčna poslana in solidna, dobro verzirana v vseh blagajniških poslih, z večletno prakso. Išče prvočerno službo. Priporočila z dobriimi referencami. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Zmožna« št. 8516.

Kolesa

Rabiljena kolesa kupuje in jemlje v račun za nova »Promete« (nasproti križanske cerkve).

Uajenci

Frizersko vajenko je tako sprejme, Breg 1. Salon »Nada«.

Zasluzek

Stanovanja

Abiturient in sedmošolec iščeta čez počitnice kaskršnega kol za sluzba. — Cenj. ponudbe prosita na upravo »Slovenca« pod »Ptujčana« št. 8744.

Prodamo

Matičnico

»Kovačka« v dobrém stanju, težko 1600 kg, proda Strojna zadruga v Dravljah, Ljubljana.

Denar

Iščem posojilo proti vknjižbi na prvo mesto mnogo vrednih his in višjih obresti. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Varnost« št. 8765.

60.000 din posojila

Iščem za dobo enega leta. Zagotovite vknjižba na prvo mesto hiše. Kozin Rozi, Tyrseva št. 92, Ljubljana.

Posestva

REALITETA poslovna posredovalnica proti vknjižbi na prvo mesto mnogo vrednih his in višjih obresti. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Varnost« št. 8765.

Vsako nepremičnino v Ljubljani in njeni okoliči Kupimo. »Realiteta«, Prešernova ulica št. 64-1, nasproti glavne pošte. Telefon 44-20.

Zlato moško uro

z bitjem ter precizno 100 g tehnico — proda Milan Košak, Cankarjevo nabrežje 31.

Globok voziček

stroj z dolgim colničkom, nove ženske čevlje št. 27, prodam. — Zore, Marenčičeva 8.

Preproga

skoraj nova, lep vzorec, 3 m dolga, 2 m široka, za 2600 din, se vesel potrebe denarja takoj proda. Ogled od 1 do 3. Poizve se pri Štembal, Vegova ulica 8.

Jos EBERLE

LJUBLJANA TYRSEVA 2
HOTEL SLOM

Objave

V Belgrad grem

v soboto. Pošto in naročila sprejemam v četrtek in petek ves dan. Sv. Petera 91.

Financarja

ali družabnika sprejme upeljana trgovina pohištva. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Promet« št. 8755.

Vojno škodo

če imate kot akcijo povrniti, se oglašite v moji pohištvi — Rudolf Zore, Ljubljana, Gledališka 12.

Sobe

Iščejo:

Sobo in kuhinjo prostorno, iščem za avgust ali september. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Maja«.

1000 din

in več mesečno plača dinstinguirana zdravnikova obitelj za dve meblirani sobi z souporabom kopališčice. V bližini Tivolija zaželeno. — Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Tako« št. 8752.

Pohištvo

Spalnica in kuhinja

krasna orehova korenina imitacija; kuhinja pleskana slonokoščeno ugodno proda Artnok-Mayer, Jenkova 7.

Glasba

Harmoniko

klavirsko in diatonično (triridno), ugodno prodam! Poizve se (lahko vsak dan): Ljubljana, Litajska c. 74.

Vsakovrstno

zlatu kupuje

po najvišjih cenah CERNE, Juvelir, Ljubljana Wolfsova ulica št. 2

Blagajno

kupimo. Ponudbe na upr. »Slovenca« pod »Ognjavarna« št. 8759.

U najem

Lokal

primeren za trgovino, obrti ali skladisča se odda. — Pojasnila: Kralj, Strelška 5.

Skladišča

obstoječa iz štirih prostorov, masivno zidanata, suha v izmeri 130 m², se oddajo. - Eventualno za obrtnike. Poizve se pri Plečko, Koblarjeva št. 7, Ljubljana.

Lokal

z inventarjem, na prometnem kraju, pripraven za trgovino, klobučarja, urarja, mehanikarja in krojača — se odda. Pripraven tudi za kako pohištvo. Naslov v upravi »Slovenca« št. 8775.

Naročajte in širite

»Slovenca«!

ITALMUSICA

VIALE REGINA ELENA 15 - MILANO

Le migliori fisarmoniche

Ingrosso e dettaglio. Spedizioni ovunque. Cercasi Concessionario per Lubiana.

Najboljše harmonike

na debelo in drobno. Pošiljamo kamorkoli. Iščemo poverjenika za Ljubljano.

VABILO

na II. glavni občni zbor Učiteljske tiskarne, d. d. v Ljubljani ki se bo vršil v prostorih Učiteljske tiskarne v Ljubljani, Frančiškanska ul. 6, dne 13. julija 1941. ob 10. uri dopoldne.

D NEVNI RED:

- Citanje zapisnika ustanovne skupščine ter ugotovitev ustanovnih stroškov.
- Poročilo upravnega sveta o poslovnem letu 1940. in predložitev bilance ter računa zgube in dobička.
- Poročilo nadzornega odbora.
- Odobritev bilance ter računa zgube in dobička in sklepanje o predlogu upravnega sveta glede uporabe čistega dobička.
- Sičajnosti.

Ako ta skupščina ob napovedani urki ne bo sklepčena, bo ponovna skupščina dne 27. julija 1941. ob 10. uri dopoldne na istem kraju in z istim dnevnim redom, ki bo v smislu določil § 12., odstavka 5., veljavno sklepala ne glede na zastopano delniško glavino.

Izvleček iz pravil: (§ 11). Vsak delničar ima na skupščini za vse lastne delnice le en glas; sme pa zastopati druge delničarje s pooblastili z glasovalno pravico, a ne več kot štiri.

V Ljubljani, dne 8. junija 1941.

Upravni svet

Vsemogočni je poklical danes k Sebi našo ljubljeno in dobro sestro, svakinjo in tetu, gospodično

Lucijo Trampuš

učiteljico v pokoju

K zadnjemu počitku jo bomo spremili v četrtek, dne 12. junija, ob 4 pop. z Žal, iz kapeli sv. Frančiška k Sv. Križu. Sv. maša zadušnica bo darovana v petek, 13. junija ob 7 v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.

Ljubljana, Praga, Salve, 11. junija 1941.

Amalija in Vali, sestri; družine: ing. Strancar, ing. Lorenc, Dr. Cosi ter ostalo sorodstvo.

Denar

Posestva

REALITETA poslovna posredovalnica proti vknjižbi na prvo mesto mnogo vrednih his in višjih obresti. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Varnost« št. 8765.

Vsako nepremičnino v Ljubljani in njeni okoliči Kupimo. »Realiteta«, Prešernova ulica št. 64-1, nasproti glavne pošte. Telefon 44-20.

Parcele

naprodaj v Sliski v bližini stare mitnice, od 105 dinarjev naprej za kv. meter, na Kodeljevem in v okrajih Sv. Peter, Sveti Kristof ter Sv. Križ.

Prodajamo — kupujemo vsakovrstne hiše, parcele, posestva, travnike in gozdove. Zajec Andrej, realitetna pisarna, Ljubljana, Tavčarjeva ul. 10, telefon 35-64.

Posestvo

z gozdovi, graščino, lesno industrijo, kupi realitetna pisarna Adamčič, Ljubljana, Goepshteva 7 vis-a-vis »Slamicas«.

Travnik

3 dell, okoli 8000 kvadr. metrov, naprodaj; kvadr. meter po 10 din, z drevjem (3 vag. dry). Zemljišče je na periferiji Ljubljane. Ponudbe pod »Gotovina« na oglasni oddelku »Slovenca« pod 8766.

Poizvedbe

za živali

Iščem konja fuksa težkega, z liso na glavi, star 5 let, zig št. 109. — Sporočiti proti dobrni nagradi Ignacij Zaplotnik, Ljubljana, Poljanska c. 4

Blagajno

kupimo. Ponudbe na upr. »Slovenca« pod »Ognjavarna« št. 8759.

U najem

Lokal

primeren za trgovino, obrti ali skladisča se odda. — Pojasnila: Kralj, Strelška 5.

Skladišča

obstoječa iz štirih prostorov, masivno zidanata, suha v izmeri 130 m², se oddajo. - Eventualno za obrtnike. Poizve se pri Plečko, Koblarjeva št. 7, Ljubljana.

Lokal

z inventarjem, na prometnem kraju, pripraven za trgovino, klobučarja, urarja, mehanikarja in krojača — se odda. Pripraven tudi za kako pohištvo. Naslov v upravi »Slovenca« št. 8775.

Naročajte in širite

»Slovenca«!

**Per diventare milionario
Da postanete milijonar**

basta anche per voi

zadostuje tudi vam

če si nabavite srečko loterije Tripolis. Naprodaj so v Ljubljani po 12 lir (40 dinarjev). Nad 50 milijonov je bilo v prejšnjih loterijah izrebanlo na dobitkih in 19 lastnikov sreč je postal milijonar, ter tako spremeno z borimi 12 liram vse svoje življenje in bodočnost svojih dragih. Morda sie sedaj Vi na vrsti! Pohitite z nakupom srečke: sreča bo kmalu zaprla vrata. Prodaja se zaključi 18. junija **nepraklicno**.

LOTTERIA DI TRIPOLI

